

Vörösvári Újság

Werschwarer Zeitung

II. évf. 11. szám

1996. november

Ára: 45 Ft

Folytatódik az útépités

Ha az időjárás is kegyes lesz-hozzánk, és enyhe telünk lesz, még ebben az évben folytatódhat az útépités Pilisvörösváron. A tervek szerint az Akácfa köz, a Béke utca, a Szent Flórián utca, a József Attila utca, a Báthory utca, a Törökkút utca, a Peller köz, a Mária utca, a Községház köz és a Lévai köz kap szilárd útburkolatot.

– **Milyen pénzforrásból folytatódik az útépités?** – kérdezem Grószné Krupp Erzsébet polgármestert.

– Az útépitési program ebben az évben az útalap 30 millió forintjának felhasználásával hat utca leaszfaltozásával indult meg. Már kezdetben is az volt a szándékunk, hogy az útépitést mindenképpen folytatni fogjuk. Akkor még nem tudhatuk azonban, hogy adó- és egyéb bevételeink hogyan fognak alakulni. Ezekre a pénzekre, amelyek az év második felében érkeztek meg, előre nem lehetett szerződéseket kötni. Örömmel mondhatom, hogy bevételeink kedvezően alakultak, így megteremtődtek az anyagi feltételei az útépités folytatásának. Ez most már tényleg csak az időjárásom múlik.

– **Mekkora az az összeg, ami a többlet-bevételekből útépitésre fordítható?**

– Körülbelül 20 millió forint.

– **Miért éppen a fent említett utcákban folytatódik az útépités? Ki vagy mi dönti el a sorrendet?**

– Végleges útburkolatot azokban az utcákban szabad csak készíteni, ahol már minden közmű elkészült. Ezen belül is elsőbbséget élveznek azok az utcák, amelyek nagy vízgyűjtő területek csapadékvíz-elvezetésében játszanak szerepet.

(Folytatás a 7. oldalon)

A forradalom 40. évfordulóját ünnepelte Pilisvörösvár

Az 1956-os forradalom és szabadságharc 40. évfordulóján falunk polgárai tiszteletűket fejezték ki a hősök és vértanúk előtt.

Ebben az évben – szakítva a hagyományokkal – a Polgári Szövetség pártjai külön ünnepeltek. Az általuk rendezett megemlékezés október 23-án, délelőtt 10 órakor kezdődött a Hősök terén. A Himnusz után Rásonyi Mária gimnáziumi tanuló szavalata hangzott el, majd a szemerkélő esőben, a mintegy 50-60 főnyi közönség előtt Botzheim István, az MDF vörösvári szervezetének elnöke tartott ünnepi beszédet.

Pánczél József, a POFOSZ helyi csoportjának elnöke történeti szempontból közelítette meg a 40 évvel ezelőtti eseményeket. Az ünnepi beszédek után a Polgári Szövetségbe tömörült pártok képviselői megkoszorúzták az '56-os hősök emlékművét.

Este fél hatkor a Kisgazdapárt helyi szervezete helyezte el koszorúit az emlékművön.

Hat órakor kezdődött a községi rendezvény az immár hagyománnyá vált fáklyás felvonulással. A menet a Községi Háztól kiindulva a Fő úton a Hősök terére vonult, ahol koszorúzási ünnepségre került sor. A Himnusz itt a fúvószenekar előadásában csendült fel. Az ünnepséget Maráth Ottó képviselő nyitotta meg, majd Grószné Krupp Erzsébet polgármester mondott beszédet az ünnepségen megjelent 7-800 ember előtt.

Ezt követően a vörösvári intézmények, egyesületek, kisebbségi önkormányzatok, valamint az MSZP és az SZDSZ helyi szervezeteinek képviselői koszorút helyeztek el a hősök emlékművének. Az ünnepség hét óra tájban a Szózáttal ért véget.

A képviselő-testület tagjai a fáklyásmenet élén

Új díszpolgáraink: Csontka József és dr. Bernd Rieder.

Pilisvörösvár Emlékéremmel tüntették ki Fetter Ottónét. Tudósításunk a 3. oldalon olvasható.

Grószné Krupp Erzsébet polgármester ünnepi beszéde a községi rendezvényen

Tisztelt ünneplő közönség!
Pilisvörösvári polgárok!

A mai ünnepen, a Magyar Köztársaság kikiáltásának 7., az 1956-os forradalom és szabadságharc 40. évfordulóján az egész magyar nép az erkölcsi elkötelezettség jegyében ünnepel.

1956. októberében a nemzet egységes volt. Függetlenséget, szabadságot, demokráciát akart.

Sokszor elhangzott az elmúlt években, hogy a magyar nemzet 1848-49. után először 1956-ban fogott fegyvert a nemzeti függetlenségért és szabadságért, felkelt a parancsuralom és az idegen elnyomás ellen.

Az '56-os szabadságharcban a magyar fiatalok voltak azok, akik elsőként szálltak szembe a zsarnoki uralommal, és ők voltak, akik utolsóként, akár életüket áldozva próbálták megvédeni nemzetünk kivívott szabadságát.

A szabadság – az a pár napos, illékony, tűnékeny szabadság is – megszülette a rendet, a sokféleséget. Hiszen ebben a megmozdulásban a reformkommunistáktól a liberálisokon és a szociáldemokratákon át a jobboldalig mindenki részt vett, hogy megszabaduljon a közös ellenségtől.

A magyar forradalomnak csak néhány viszonylag nyugodt napot hagyott a Szovjet-unió. Nem engedhette meg, hogy a demokrácia berendezkedhessen, így aztán nem jutott idő igazán arra sem, hogy az eufória elmúltával világosság váljék.

Így megmaradhatott a forradalom sokak emlékezetében a hön áhított nemzeti egység példája.

A magyar forradalom reményt, mintát teremtett a szomszéd népek számára, mert túl a magyar történelemben játszott szerepén, 1956 világtörténelmi esemény volt, mert alapjaiban veszélyeztette a szovjet birodalmat.

Ma már tudjuk, hogy '56 szerepe kitörölhetetlen, hatása a világpolitika erőviszonyainak alakulására kimutatható. Nélküle bizonyára nem akkor, és nem úgy jön el 1989 végén a rendszer falának lebontása.

Ma már tudjuk, hogy 1956. és 1989. október 23-ának üzenete, hogy a szabadság, a demokrácia és a függetlenség értékei a napi politikai érdekek fölött állnak.

Kiemelkedő történelmi pillanatokban a nemzeti összefogás képes háttérbe szorítani a megosztottságot, az ellenségeskedést, a gyűlöletté fajuló politikai pártoskodást.

Rajtunk múlik, hogy ez ne csupán a történelmi sorsfordulók idején legyen így, hanem a hétköznapi feladatainak megoldása során is.

Tisztelt ünneplő közönség, emlékezzünk '56-ra mint az értékek nagy napjaira, hiszen a forradalom nem a múltban ébredést, hanem az előretekintést és a polgárok jogainak egyenlőségét írta a zászlajára.

Botzheim István ünnepi beszéde a Polgári Szövetség rendezvényén

Tisztelt megjelent vörösvári polgárok,
kedves barátaim!

Köszönöm, hogy a mi rendezvényünkre jöttetek el. Jelenlétük több az 1956-os forradalom 40. évfordulójára emlékező jelenléténél. Aki ma velünk ünnepel, egyúttal állást is foglal, kikkel érez sorsközösséget, melyik oldalt támogatja.

Második éve szenvedjük a szociál-liberális parlament, kormány, helyi önkormányzat uralmát, országunk, községünk feletti terpeszkedését. Itt az ideje, hogy egyértelműen fogalmazzunk, világosan beszéljünk. Lopják az országot, koteráznak zsebünkben, lopják ünnepeinket.

Akik a választásokon a konzervatív erők ellen indultak, és a megtévesztett szavazók vállán kapaszkodtak fel a hatalomba, ma – érezvén a megfordult közhangulatot – a mi ünnepünkkel álcáznak születéstől létező primitív, hatalomvágyó és zsákmányszerző ambícióikat. Így lopják ünnepeinket azok is, akik 1956-ról szólva ellenforradalmat, csöcseléklet emlegettek 40 éven keresztül. Ünneptolvajok uralmát kellett eltűnőíteni a forradalom hőseinek és vértanúinak. Tűrték közvetlen a forradalom leverése után a szovjet csapatok behívójaként megnyilvánuló árulókat, a vérbíróként ítélkezőket. Az azt követő negyvennégy évben a mai ünneptolvajok a diktatúra megjelenítő képviselőiként – mint teljhatalmú párttitkárok, tanácselnökök, tsz-vezetők, vagy vállalatigazgatók – fejtették ki országrontó tevékenységüket.

Az 1990-es rendszerdöntés során a forradalom célkitűzéseinek a konzervatív erők által kiharcolt győzelmeke ezek a mai ünneptolvajok becsomagoltak. Azt hitték, mi is az ő eszközeikkel, terrorral és diktatúrával vesszük át a hatalmat. Büszke vagyok arra, hogy nem ezt tettük. Bár ők két év múlva újra kicsomagoltak, és vagy az új politikai szerveződésekben jelentek meg rezidensként, vagy nyíltan készültek az új megszállásra, gyarmatosításra. Most már a kapitalizmus legvadabb híveiként, korábbi informális kapcsolataik révén megvásárolva az állami cégek legjavát, a bankvilágot.

És most ők hívnának minket '56-ot megünnepelni. Ismétlem, büszke vagyok arra, hogy ezt a demokratikus utat választottuk. Nem listáztunk, nem kergettük el munkahelyeikről az állásukat politikai úton megszállókat. Mert mi továbbra is – mint az elmúlt negyven év során mindig – demokratiként viselkedünk a történelem színpadán. Legfeljebb naiv demokratiként, míg ők az 1994-es választások után alig két évvel már leleplezték magukat tocsikmártaként és elvtelen, megvásárolható politikusként. Hamarosan el kell dölni, hosszú távon ki maradjon a közéletben: a naiv demokrata, vagy az örök köpönyegforgató, a csak hatalomvágyó éloszkódó.

Ezért kell ma világosan beszélni. A forradalom vértanúi bizonyára megbocsátják, ha demokratiként, az ő céljaiknak megfelelően politizálunk. Tehetjük ezt az ő tiszta naivitásukkal, de nem bocsátják meg, ha engedjük össze-mosni ünnepeinket, ha szó nélkül túrjuk, hogy a hóhér hívja áldozatát megemlékezésre. Nem közhöködhetünk az örök zsványokkal, a mindenkor álcázókkal, le kell lepleznünk őket.

Köszönöm, hogy jelenlétükkel Önök is vállalják ezt a történelmi szerepet.

Pilisvörösvár Önkormányzatának állásfoglalása az október 23-i ünnepkel kapcsolatban

Pilisvörösvár polgárai, egyesületei és politikai pártjai az első szabad választások óta világnézetit hovatartozásuktól függetlenül együtt ünnepeleltek meg nemzeti múltunk kiemelkedő eseményeit. Közelmúltunk forradalma, amely mindenfajta tekintélyuralom elleni közös nemzeti fellépés jelképévé vált, különös jelentőségű a társadalom békéjét megőrizni kívánók számára. Ezt a tényt 1996. október 23-ig egyetlen politikai erő sem kérdőjelezte meg, joggal tételezve fel, hogy az ünnep pártseményé alacsonyításával ön maga hitelét ásná alá Pilisvörösvár polgárainak szemében.

Ezzel a megbékélést teremtő hagyománnyal szakítottak azok a pártelnökök, akik a konzervatív erők nevében külön ünneplésre hívták településünk lakóit.

Képviselő-testületünk ezt sajnálattal vette tudomásul, de nem kérdőjelezte meg senki jogát azt illetően, hogy mindenki a maga módján, a maga képességei szerint állhasson a nyilvánosság, a polgárok elé. Ez ellen egy demokráciában semmiféle demokratikus erő nem kíván fellépni.

A maguk politikai hitvallását csak mélyen Pilisvörösvár kulturális szintje alatt megfogalmazni képes MDF-es, KDNP-s és MDNP-s pártelnökök felhívását – amely felhívás meggyőződésünk szerint nem tükrözi az említett pártok tagjainak egységes véleményét, stílusát és kultúráját – polgáraink körében pontosan az a felháborodás fogadta, amely Önkormányzatunk megütözését is kiváltotta.

Képviselő-testületünk ugyanakkor szükségnek tartja kijelenteni, hogy a konzervatív értékek képviselőire kevésbé hitelesnek tűnő pártelnök aláírók helyett ezen értékek képviselőit biztosítottunk látja magában a képviselő-testületben, illetve – az újjáalakult FKGP helyi szervezetéhez hasonlóan – az indulataikat a kölcsönös együttműködés érdekében józan, felelős döntéssel alátámasztani képes politikai erőkben.

Dalosiné Molnár Ilona, Gordos Dénes, Grószné Krupp Erzsébet, Hargita Péter, dr. Harmat Attiláné, Hámosi József, Kárpáti János, Krupp László, Láz József, Magyar né dr. Pintér Gabriella, Magyar Ferenc, Maráth Ottó, Schuck Ede, Viola Lászlóné

A Polgári Szövetség meghívója október 23-i rendezvényére:

Polgári Szövetség, Pilisvörösvár

MEGHÍVÓ

**Emlékezzünk
méltón 1956 hőseire és
vértanúira!**

A konzervatív erőknek nincs szüksége az ünnephez nem illő fátylasmenetre, hogy ezzel hitelesítsék magukat. Mi nappal ünnepelelünk, és elmegyünk az általunk felállított emlékműhöz. Gyertyát gyújtunk a hősök és vértanúk emlékére, akiknek hőhéroai és lezszármazottai most ki akarják sajátítani ezt az ünnepet.

Pilisvörösvárott

a Polgári Szövetség pártjai és szervezetei,
valamint szimpatizánsai együtt ünnepelelnek

**1996. október 23-án
délután 10 órakor
a Hősök terén**

Szeretettel hívjuk:

(Szöllősi János) KDNP, (Botzheim István) MDF,
(dr. Havasi Lászlóné) MDNP, (Pánczél József) Pofosz

Kitüntető címek átadása október 23-án

Bővült díszpolgáraink köre

Október 23-án délelőtt 11 órakor az NNKK rendezvénytermében került sor az 1996. évi díszpolgári címek és a Pilisvörösvár Emlékérem ünnepélyes átadására. Díszpolgári címet kaptak: *Csonka József*, a Vásár téri iskola egykori igazgatója (posztumusz) és *dr. Bernd Rieder*, Gröbenzell polgármestere, Pilisvörösvár emlékéremmel tüntették ki *Fetter Ottónét*, az OTP pilisvörösvári fiókjának nemrégiben nyugalomba vonult vezetőjét.

A kitüntetetteket és a megjelent vendégeket – köztük Nikolits István országgyűlési képviselőt, tárcán kívüli minisztert és Fogarasy-Fetter Mihályt, Pilisvörösvár díszpolgárát – Grósné Krupp Erzsébet polgármester köszöntötte, majd emlékeztetett arra, kik kaphatják meg elismerésüket a fenti kitüntető címeket, és azok viselőit milyen előjogok illetik meg.

A díszpolgári oklevelet először dr. Bernd Rieder vette át, akinek a Pilisvörösvár – Gröbenzell partnerkapcsolat létrejöttében játszott szerepét Grósné Krupp Erzsébet polgármester méltatta. Dr. Bernd Rieder szokásához híven magyarul mondott köszönetet az őt ért megtiszteltetésért.

Csonka József kitüntetését özvegye vette át, aki meghatódtan fejezte ki köszönetét az elhunyt nevében. Csonka József életéről és pedagógiai munkásságáról Hargita Péter képviselő emlékezett meg.

A Pilisvörösvár Emlékérem átadásakor a polgármester asszony mondott meleg szavakat Fetter Ottónéról, aki sokat fáradozott falunk lakosai érdekében. A kitüntetett köszönő szavaiban sem mulasztotta el, hogy néhány méltató szót szóljon arról az intézményről, amelynek oly sok éven keresztül vezetője volt.

Az ünnepség melegségét a zeneiskola növendékei, Benedek László (klarinét), Lauchsz Balázs (trombita) és Berchy József zongoratanár által előadott rövid zeneszámok is fokozták.

A díjak átadása után a kitüntetettek és a vendégek részére állófogadást rendeztek a gimnázium aulájában.

Csonka József
1913-1992.

1913-ban született a Zala megyei Felsőrajkon. Pedagógus szülők gyermeke volt. Édesapja 1914-ben bevonult, és frontról többé nem tért vissza.

A népiskola négy osztályát szülőfalujában végezte, majd mint hadiárva Budapestre került egy árvaházba. Az itt töltött nyolc év során a budai Toldy Ferenc reáliskolába járt, ahol 1931-ben tett érettségi vizsgát, majd 1935-ben a Polgári Iskolai Tanárképző Főiskolán magyartörténelem szakon jeles tanári oklevelet szerzett.

Először Zalaszentgróton, majd a bácsalmási polgári iskolában tanított. 1938-ban saját kérésére helyezték Pilisvörösvárra a polgári iskolába. 1945. szeptember 1-jétől az iskola igazgatója – amely 1948-ban állami általános iskolává alakult át – egészen 1955. szeptember 1-jéig, amikor leváltották. Ezután mint tanár dolgozott ugyanitt. 1956. október 23-án reggel 8 órától ismét az

iskola igazgatója. Ezt a kinevezést 1957. január 2-án a megyei oktatási osztály is megerősítette. 1963-tól párhuzamosan az akkor alakult gimnázium igazgatója is.

A nehéz, küzdelmes munkás évek után 63 évesen, 1976-ban kérte nyugdíjazását. Tizenhat nyugdíjas év után, 1992-ben halt meg.

A pedagóguspályán eltöltött 41 évből 38 évet Pilisvörösváron dolgozott, ezalatt igen sok gyereket tanított, elsősorban történelemre. Szigorú volt, de igazságos, és a tanulók ezért szerették.

A háború után nehéz volt helyállni, nehéz volt embernek maradni. Ő megpróbálta, neki sikerült.

Szerették őt, mert hozzá mindig bizalommal lehetett fordulni, soha senkit meg nem bántott, és akin lehetett, azon mindig segített.

Szerette az irodalmat. Sok cikke és novellája jelent meg különféle ifjúsági lapokban és az iskola évkönyveiben.

Élete nyitott könyv volt. Szerették a szülők, az emberek és a gyerekek is.

Úgy élt, ahogy tanított. Becsületre, emberiségre tanította a jövő nemzedékét. Igaz ember volt, és mi sokáig emlékezni fogunk rá.

Dr. Bernd Rieder

1943-ban született. Az általános iskola és a gimnázium elvégzése után Münchenben majd Párizsban folytatott jogi tanulmányokat.

1969-ben avatták doktorrá, két évre rá másoddiplomát is szerzett.

Ugyanazon évben megnősült. Ma három gyermek édesapja. 1972-től Dachauban a felsőbajorországi tartományi hivatalban államigazgatási feladatokat lát el, később a Bajor Oktatási és Kultuszminisztérium jogi igazgatója. 1980-tól Gröbenzell polgármestere.

Polgármesterként tevékenyen közreműködött abban, hogy Gröbenzell és Pilisvörösvár partnerkapcsolata létrejöjjön. A partnerkapcsolatot ez év augusztusában a két község elöljárói a Vörösvári Napok alkalmából aláírásukkal erősítették meg.

Dr. Bernd Rieder úrnak köszönhető, hogy a partnerkapcsolat történetének eddigi hat éve alatt Pilisvörösvár nagy jelentőségű pénzületi és eszközbeli támogatásban részesült (többek között az NNKK építéséhez 850 000, az Ifjúsági Klub helyiségeinek kialakításához 80 000 márkát kaptunk a bajor kormánytól). Személyesen közreműködött a gröbenzelli Német-Magyar Egyesület támogatásával létrejött hagyományörző egyesületek partnerkapcsolatában.

Polgármesterként személyesen koordinálta a Gradus Óvoda és a gröbenzelli Katolikus Óvoda óvónőinek szakembercseréjét.

A hat év alatt közel 1000 pilisvörösvári tanuló vett részt abban a cseereprogramban, mely a két község között létrejött. Oktatási és kulturális intézményeinket könyv- és hangszeradományokkal támogatta. Közreműködött az idősebb korosztály évenkénti rendszeres cserélőfogadásában.

Mindezen tevékenységek nagymértékben hozzájárultak ahhoz, hogy községeink polgárai között élő és emberi kapcsolat jöjjön létre, és bízunk abban, hogy ez a kapcsolat az idő múltával sem veszít erejéből.

Rede zur Verleihung der Ehrenbürgerschaft durch die Gemeinde Werischwar am 23. 10. 1996.

Im besonderer Weise denke ich an heutigen Nationalfeiertag an die großen unvergessenen Beiträge, die das ungarische Volk für die Freiheit

in Europa gesetzt hat, z. B. den 15. 03. 1848 oder den 23. 10. 1956. Europa kann viel von dem freiheitsliebenden ungarischen Volk lernen. Wir wollen alle kämpfen, daß Ungarn bald Mitglied der EU wird.

Liebe Bürger aus Werischwar, die Verleihung der Ehrenbürgerschaft der Gemeinde Werischwar hat mich tief bewegt. Ich darf dem Gemeinderat unserer Partnergemeinde Werischwar für diese hohe Auszeichnung sehr herzlich danken. Ich nehme diese Auszeichnung aber nicht nur als Anerkennung meines persönlichen Engagement für die Begündung und Festigung der Partnerschaft entgegen. Ich denke, daß diese Auszeichnung auch all denen gilt, die in den vergangenen 6 Jahren die Partnerschaft mit Leben erfüllt haben.

Hierin schließe ich auch den ganzen Gröbenzeller Gemeinderat mit ein.

Viele habe mit unterschiedlichen Funktionen die Partnerschaft lebendig gehalten. Viele haben mitgewirkt, daß menschliche Begegnungen möglich wurden und hierdurch das gegenseitige Verständnis zwischen unseren Gemeinden gewachsen ist. Viele haben dadurch ein kleines Stück mehr für ein gemeinsames Europa und unserer beider Länder getan.

In diesem Sinne nehme ich die Auszeichnung gerne entgegen und freue mich sehr darüber.

Ich will hoffen, daß sich die positiven Kontakte weiter verfestigen werden, zum Wohl unserer beiden Partnergemeinden.

Dr. Bernd Rieder

Fetter Ottóné
szül. Szontág Anna

1941-ben született Pilisvörösváron. Általános iskolai tanulmányait szülőfalujában végezte. A kitelepítések idején szülei vagyonát, család házukat elkobozták. Azok közé tartozik, akiknek gyermekéveit a történelem megnehezítette, és akiket méltánytalanul, a kollektív bűnösség szellemében hátrányos helyzetbe hozott.

Középiskolai tanulmányai után, 1959-ben az akkor nyílt Országos Takarékpénztár helyi fiókjának alapító tagja volt. 1974-ben neveztek ki a fiók vezetőjének, melyet nyugdíjba vonulásáig vezetett.

1966-ban ment férjhez, egy gyermek édesanyja.

A pilisvörösvári OTP-fiók igazgatójaként nemcsak pilisvörösvári polgároknak, hanem gyakorlatilag az egész Pilisi-medencének pénzügyi ügyintézését figyelemmel kísérte és bonyolította.

Közismert volt róla, hogy mind az egyéni, mind a vállalkozói szférában mindenkinek segíteni akart. Emberi magatartásával és munkabíró-képességével kivívta magának a község lakóinak tiszteletét.

Az OTP megyei és országos vezetői számtalan alkalommal részesítették őt elismerésben. Pénzügyi tevékenysége mellett igen sok időt és energiát fordított községünk társadalmi és egyesületi életére.

1990 óta az Önkormányzat Pénzügyi Bizottságának külsős szakértője, valamint a Római Katolikus Egyházközség egyházi testületének tagja.

A községért, közösségünkért végzett munkájával az őt követő generációk számára példaként szolgál.

Tudósítás a falugyűlésről

„Legyenek mindig kritikusak, de ne elfogultak és ellenségesek!”

Október 14-én este hat órai kezdettel az Önkormányzat falugyűlésre invitálta a község polgárait a Községi Házba. Kevés szék maradt üresen a színházteremben, oly nagy volt az érdeklődés. A falu lakói, miután meghallgatták a polgármester asszony 1996. évi beszámolóját, alaposan megizzasztották kérdéseikkel őt és képviselő-testületet majd teljes létszámban jelen lévő tagjait. A gyűlés egy-két arrogánsabb hozzászólástól eltekintve kulturált és konstruktív jellegű volt, példázva azt, milyen nagy szükség van a lakosság és az Önkormányzat közötti közvetlen, nyílt és őszinte párbeszédre.

Grósné Krupp Erzsébet polgármester beszámolójában ismertette a község 1996. évi költségvetésének adatait. Tervezett összbevételeink ebben az évben 670 millió forint körül alakul. Ebből 248 mFt-ot támogatást kapunk az államtól intézményeink működtetésére és 68 mFt-ot beruházásokra. A személyi jövedelemadó Vörösvárnak visszajuttatott része 102 mFt-ot tesz ki. Intézményeink saját bevétele 61 mFt, a Klapka utca ingatlan eladásából 31 mFt, a gépjárműadó 6 mFt, egyéb bevételekből (kamat, értékpapír, bérleti díjak) 35 mFt folyik be a falu „kincstárába”. Mindezen felül 63 mFt tartalékunk van.

A befolyt összegek legnagyobb részét, 425 mFt-ot az intézmények működtetésére költi a község. 183,1 mFt-ot fordítunk beruházásokra (csatorna, NNKK, szennyvíztisztító), 21 mFt jut szociálpolitikai támogatásra és 10,6 mFt az egyesületek és a kisebbségi önkormányzatok támogatására. A kiadási oldalon 30 mFt-ot képez a tartalék.

A polgármester asszony ezek után az önkormányzat intézményeinek működéséről adott tájékoztatást. Részletesen ismertette a hatosztályos gimnáziummal kapcsolatban kialakult helyzetet, s a helyzet megoldására tett lépéseket. A Községgondnokságról és a szemétszállítás új rendjéről szólva cáfolta azokat a híreszteléseket, hogy az elbocsátott szemétszállító munkások bántalmazták volna őt. A Községi Házzal kapcsolatban bejelentette, hogy **Póltiné Herbai Ágnes** december 31-ével megvált az intézménytől. „Köszönjük a munkáját, sokat tett azért, hogy legyen élet a Házban” – méltatta e szavakkal a lemondott igazgatónő tevékenységét. A polgármester asszony bemutatta a rendelőintézet új igazgatóját, **Heidt Évát**, sikeres munkát kívánva neki.

A beruházásokra rátérve kiemelte, hogy ezek közül a legnagyobb volumenű, a szennyvíztisztítómu építése, amire eddig 112 mFt-ot költött a község, s ami már 80 százalékban elkészült.

Nem értett egyet azokkal az állításokkal, hogy az önkormányzat mindent elad, hiszen eddig csak a volt Klapka utcai iskola telkét adták el, és ez nem volt egy rossz döntés, hiszen a Szamos Marcipán itt maradt

Vörösváron. Ugyanakkor több ingatlant is vett a falu, így például a Rákóczi utcai „Sütőházat” és a volt Teke presszó épületét.

A polgármester asszony hangsúlyozta, hogy a képviselő-testület következetes a községefejlesztés terén. A csatornaépítés folytatását és a szennyvíztisztító bővítését követi az úthálózat kiépítése, ami egyben a csapadékvíz elvezetését is megoldja. Ezek mind fontos állomások a várossá válás folyamatában és a regionális szerep felvállalásában.

A képviselő-testület munkájáról szólva kiemelte, hogy frakciók hiányában az üléseken nem politikai, hanem szakmai döntések születnek. Kérte a falu lakosságát, hogy munkájukkal szemben legyenek mindig kritikusak, de ne elfogultak és ellenségesek!

Grósné Krupp Erzsébet polgármester vezetésű elismerően szólt az egyesületek ez évben végzett munkájáról – külön méltatva a polgárőr és a tűzoltó egyesület tevékenységét – , valamint szót ejtett környezetvédelemről és külkapcsolatainkról is.

Az első hozzászóló **Baksa István** volt, aki elmondta, három évvel ezelőtt birtokháborítási panaszt nyújtott be a Hivatalhoz, de ezzel kapcsolatban nem történt érdemi intézkedés. Leveleire választ nem kapott, az ügygel foglalkozó kritikai hangvételű írását nem jelentette meg a Vörösvári Újság, mivel azt „aljasnak” minősítették. Felajánlotta az illetékeseknek, hogy nyilvánosan vitassák meg a dolgot, bizonyítéka van minden állítására, amit a szomszédja ellen benyújtott.

Grósné Krupp Erzsébet polgármester elmondta, hogy a Baksa kontra Braun ügy jelenleg is bíróság előtt van, és ebben – mint alacsonyabb hatáskörű szerv – az Önkormányzat nem dönthet. Visszautasította a Vörösvári Újság szerkesztősege nevében azt az állítást, hogy az újságot cenzúráznák. A szerkesztők nem szeretnék azonban, hogy egy ilyen hangvételű cikk megjelenése után rágalmazási pert kezdeményezzenek az újság ellen. (Tudtommal a szerkesztőség tagjai közül senki sem illette az „aljas” jelzővel az ominózus írást! – a szerk.)

Baksa István hozzátette, a Polgári Törvénykönyvben benne van, hogy teljesen függetlenül a bírósági folyamatól a határozatot végre kellett volna hajtani.

Ot József azt panaszolta fel, hogy a falu és annak környéke rendkívül koszos, szemetes. Bármelyik irányba is indul az ember, gumikezekbe, kádakba, gépkocsialvázakba botlik...

Jankus József, a Rumpold-Bicske Kft. igazgatója elmondta, hogy ezután is minden évben fognak tartani lomtalanítást, és Vörösvár azon utcáiban, ahol az idén erre még nem került sor, még az őszi folyamán elvégzik azt. Az igazgató úr ígéretet tett arra, hogy belátható időn belül a veszélyes hulladékok (akkumulátor, festék) összegyűjtését is meg fogják oldani.

Hecht László a 10-es úton tapasztalható tarthatatlan közlekedési állapotokra hívta fel a figyelmet, és kérte, hogy az Önkormányzat tegyen lépéseket a helyzet javítására. Kifogásolta, hogy némely közintézmény – például a postahivatal – nyitvatartása nem veszi figyelembe a Pestre járó vörösváriak igényeit, akik késő délután érnek csak haza a munkából.

Grósné Krupp Erzsébet polgármester válaszában elmondta, megbíztak egy céget, hogy a 10-es út melletti parkolási gondok megoldására dolgozzon ki egy tervet. A posta kifogásolt nyitva tartásával kapcsolatban tájékoztatta a felszólalót, hogy a postahivatal vezetője már tervbe vette a kétműszakos munkaidő bevezetését.

Egy hozzászóló kifogásolta, hogy a Budapest felé menő út bal oldalán egy évek óta fel nem szántott, parlagon heverő terület van, amivel senki sem foglalkozik.

Grósné Krupp Erzsébet polgármester kifejezte reményét, hogy a problémát minden bizonnyal megoldja majd a várhatóan még ebben az évben bekövetkező földosztás.

Gajári György az iránt érdeklődött, hogy az Önkormányzat a Tocsik-ügyhöz hasonlóan megbízott-e közvetítőket, és hogy hajlandó lenne-e gazdasági átvilágítás alá vetni magát. Ismét sürgette továbbá, hogy az Önkormányzat a törvényben előírtak alapján alkossa meg lakásrendeletét.

Grósné Krupp Erzsébet polgármester az első kérdésre határozott nemmel felelt, a másodikra válaszul elmondta, hogy az Állami Számvevőszék folyamatosan ellenőrzi az Önkormányzatnak és intézményeinek a működését. A lakásrendeletéről szólva megnyugtatta Gajári urat, hogy a Pest Megyei Közigazgatási Hivatal megküldte szakmai véleményét a hibás rendeletekkel kapcsolatban, ennek alapján a képviselő-testület át fogja dolgozni azokat.

Egy kissé illuminált úr felháborodását fejezte ki a Vörösvári Újság egy cikke miatt: „Hogy merik kijelenteni, hogy a mostani tűzoltók két hónap alatt többet csináltak, mint azok, akik 20-30 évet leszolgáltak?”

Kárpáti János képviselő válaszában kijelentette, ő mindent megtesz azért, hogy egy olyan tűzoltóságot hozzon létre, ami megfelel a mai elvárásoknak, s amíg ő lesz az elnök, addig vizsgáztatlan emberekre nem ad mentőkészüléket.

Oskó József a Tó dűlői utcanyitásról érdeklődött. Elmondása szerint 1993 májusában nyújtották be az iránti kérelmüket, ami azóta sem valósult meg. Komoly aggodalmának adott hangot, amikor számon kérte, ki fogja megtéríteni a Csatornatársulás által felhalmozott deficitet a falunak, hogyan lehet a falu pénzt ilyen felelőtlenül kezelni, és hol vannak az ezért felelős vezetők.

Grósné Krupp Erzsébet polgármester válaszában elmondta, a Tó dűlőben a földosztással kapcsolatos problémák tisztázása után reményei szerint az utcanyitás még ez évben megvalósul. A második kérdésre válaszul a leszögezte, nem a Csatornatársulás gazdálkodott rosszul. Olyan kivitelezővel kötöttek szerződést, amely minden alkalommal zsarolta őket, annak ellenére, hogy a szerződés szerint 60% előleget kapott. A legnagyobb baj az, hogy ez a cég időközben tönkrement, így a felvett előleg elúszott...

Tercs Miklós kérte, hogy a gimnáziumban megépítendő tornacsarnokot a tömegsportnak és a falu igényeinek megfelelően alakítsák ki. Érdeklődött az iránt, hogy a gázhálózat privatizációjából mekkora összegű részvény illeti meg a falut, továbbá javasolta, hogy a részvényeket adja el az önkormányzat, és építsen abból is utakat.

Grósné Krupp Erzsébet polgármester sajnálattal közölte, hogy további állami cél támogatására egyelőre nem számíthatunk, így a tornacsarnok néhány éven belül biztosan nem épül meg. Jó hír viszont, hogy a gázhálózat privatizációjával várhatóan 53 millió Ft-hoz juthat a falu. A részvények eladásáról a képviselő-testület fog dönteni. Maga is amelletteszi le a voksát, hogy utat építsenek a befolyt összegből.

Többen szóvá tették, hogy utcájukban (Tó utca, Bem utca, Lévai utca, Görgey utca) komoly gondok vannak a vízelvezetéssel, minden nagyobb eső után hömpölyög a víz az úton, árkokat váj az úttestbe, befolyik a kertekbe, udvarokba, beviszi a hordalékot, szemetet.

Grósné Krupp Erzsébet polgármester elmondta, a vízelvezető árkok ásásához nagyon sok pénz kell, de reményét fejezte ki, hogy a lakók is részt vesznek majd az árkok kialakításában és karbantartásában. Az útpépítés tervbe vett folytatásával a vízelvezetés problémája is jórészt meg fog oldódni.

Jászberényi József azt kérdezte, hogy mennyibe kerül a képviselő-testület a falunak havonta. Az iránt is érdeklődött, hogy miért nem közvetíti a testületi üléseket a kábeltevé.

Grósné Krupp Erzsébet polgármester közölte, hogy a képviselők havi tiszteletdíja bruttó 18 ezer forint. Az ülések közvetítéséről csak a testület dönthet.

Több kérdés érkezett a Görgey utcai sportpályával kapcsolatban.

Schuck Ede képviselő közölte, Pilisvörösváron igenis fontos lenne egy sportcentrum létrehozása, de a képviselő-testület elvetette a GTB javaslatát a terület értékesítésére.

Hámori József képviselő egy, a földkárptólásra vonatkozó kérdésre válaszolva elmondta, remélhetőleg az idén rendeződik a dolog, de az már biztos, hogy a bíróság jogerős döntése alapján csak pilisvörösvári polgárok vehetnek részt a földárverésen. A témával kapcsolatban külön fórumot rendeznek majd.

A falugyűlést – megköszönve a falu lakóinak érdeklődését és részvételét – este kilenc óra után zárta be **Grósné Krupp Erzsébet** polgármester.

(Terjedelmi okokból nem állt módunkban beszámolóinkban minden kérdésre és válasza kitérni. A falugyűlésről készült részletes jegyzőkönyvet természetesen mindenki kézbe veheti a Polgármesteri Hivatalban vagy a Községi Könyvtárban.)

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának rendelete a köztisztasággal, települési szilárd és folyékony hulladékkal összefüggő tevékenységről, a szervezett köztisztasági közszolgáltatás kötelező igénybevételéről

(rövidített szöveg – 2. rész)

A közműves szennyvízelvezetés

19. § A szennyvízelvezető törzshálózatba csak olyan összetételű szennyvíz vezethető be, amely a külön jogszabályokban előírtaknak megfelel, valamint az ott dolgozók testi épségét, egészségét nem veszélyezteti, továbbá a szennyvízelvezető és -tisztítóműi állagát nem károsítja, és berendezéseinek rendeltésszerű működését nem akadályozza.

20. § 1./ A szennyvízbekötő-vezeték létesítését és annak a már üzemelő szennyvíz-törzshálózatba történő csatlakozását a szolgáltató köteles a megrendelő költségére elvégezni, vagy elvégeztetni.

2./ Üzemelő kényszeráramoltatású szennyvíz-törzshálózatba a szennyvízbekötő-vezeték csatlakoztatását csak a szolgáltató végezheti, illetve végeztetheti.

3./ A csatlakozó házi szennyvízhálózatot a szennyvíz összetételének ellenőrzésére alkalmas aknával vagy tisztítónyílással kell kialakítani.

4./ Ha a szennyvízbekötő-vezeték vagy házi szennyvízhálózat az elfolyó szennyvíz ellenőrzésére alkalmas aknával nincs ellátva, továbbá, ha a bekötővezeték az ingatlanon keletkező szennyvizek elvezetésére – a vízhasználat megnövekedése, az ingatlanok egyesítése, megosztása vagy egyéb okból – már nem alkalmas, a jegyző a tulajdonost, a létesítmények megfelelő átalakítására vagy megszüntetésére kötelezheti.

5./ A jegyző az érintett szakhatóságok álláspontjának figyelembevételével kötelezi a tulajdonost

a./ a szennyvíz-törzshálózat mentén fekvő ingatlan hálózatba való bekötésére, ha azt az ingatlanon keletkező szennyvizek közegészségügyi, környezetvédelmi vagy vízgazdálkodási szempontból káros elhelyezésének megszüntetése, indokolja.

b./ a szennyvízelvezető-művet károsító – külön jogszabály szerint megállapított – szennyezés esetén vagy ilyen szennyezés megelőzése érdekében a szennyvíz előzetes tisztításához szükséges berendezés létesítésére, a meglévő korszerűsítésére és üzemeltetésére.

21. § 1./ A szolgáltató a szennyvízbekötő-vezeték építésére vonatkozó hozzájárulás megadásával egyidejűleg köteles közölni a szennyvízbekötő-vezeték létesítéséhez szükséges munkák, a vízzáróági – kényszeráramlású rendszer esetén a működőképességi – próbák, a helyszíni szemle és nyílt árkos bemérés várható összegét, melyet a megrendelő köteles megelőlegezni.

2./ A szolgáltató köteles a szemlét, illetve a vízzáróági, kényszeráramlású rendszer esetén a működőképességi próbát, a nyílt árkos bemérést az időpont előzetes közlésével, a megépítés bejelentésétől számított 8 napon belül megtartani.

3./ Ha a létesítményt a hozzájárulásban foglaltaknak megfelelően alakították ki, a szemle, valamint a próbák sikeresek voltak, a nyílt árkos bemérést elvégezték, annak használatbavételéhez a szolgáltató írásbeli hozzájárulást ad. Ezt megelőzően a létesítményt használatba venni és az ingatlanról a szennyvíz-törzshálózatba szennyvizet bevezetni nem szabad.

22. § A fogyasztó a házi szennyvízhálózat üzemképes állapotának fenntartásáról, továbbá a szolgáltatásért járó díj megfizetéséről gondoskodni köteles.

23. § 1./ A szennyvízelvezetési helyről a szennyvízelvezető-műbe kerülő szennyvíz mennyiségét mérés, mérés hiányában pedig az adott helyen fogyasztott (számlázott) vízmennyiség alapulvételével kell megállapítani.

2./ A szennyvízmennyiség-mérő működtetéséről, karbantartásáról, hitelesítéséről a szennyvízkibocsátásért díjat fizető fogyasztónak kell gondoskodnia.

3./ Az elkülönítetten mért vízhasználatokat – ha a jogszabály eltérően nem rendelkezik, és a fogyasztói hely egyúttal szennyvízelvezetési hely is – az (1) bekezdés szerint kell szennyvízként figyelembe venni.

4./ Nem vehető figyelembe a szennyvíz mennyiségének meghatározásánál

a./ az a szennyvízmennyiség, ami a vízelhelyező-műben vagy befogadóban nyert elhelyezést,

b./ az a szennyvízmennyiség, amelynek a szennyvízelvezető-műbe vezetését minőségi vagy egyéb okok miatt az illetékes hatóság megtiltotta és elhelyezését a fogyasztó igazolta.

5./ Aki az ingatlanon keletkezett szennyvizet a szennyvízelvezető-műbe mérés nélkül vezeti és a vizet nem, vagy nemcsak közműves vízellátáshoz csatlakozva, hanem saját vízműből vagy más vezetékes megoldással szerzi be, a beszerzett valamennyi vízmennyiség mérésére hiteles vízmérőt kell működtetni, a mért mennyiségekről a szolgáltató tájékoztatni köteles. A mért mennyiséget a szolgáltató jogosult ellenőrizni.

6./ A község csatornával ellátott területén a csatormarendszer átadását követően 3 hónapon belül az ott lakók kötelesek rákötöni. Ezzel egy időben a Polgármesteri Hivatal kötelezi a csatormadij fizetésére, függetlenül a rákötés tényétől.

Köztisztasági rendelkezések betartásának ellenőrzése

24. § Aki e rendeletben meghatározott magatartási szabályokat, kötelezettségeket és tilalmakat megszegi, szabálysértést követ el, és 10 000 Ft-ig terjedő pénzbírsággal sújtható az alábbiak szerint

a./ az ingatlanok, vendéglátó egységek, intézmények és szolgáltató egységek előtti terület tisztántartásáról nem gondoskodik,

b./ a közterület burkolatát engedély nélkül felbontja vagy építési munkával kapcsolatban közterületet szennyez, közterületet engedély nélkül vesz igénybe, építési törmeléklet határidőn belül nem szállítja el, homlokat letakarítási kötelezettségének nem tesz eleget,

c./ anyagszállításnál közterület szennyezését követően tisztítási kötelezettségének nem tesz eleget, közterületen forgalmat zavaró helyen gépjárművet mos vagy környezetvédelmet sértő mosószert használ, illetve alvázmosást végez,

d./ közterületi rendezvények tartását követően tisztántartási kötelezettségeinek nem tesz eleget, közterületet szennyez, síkosság elleni mentesítési kötelezettségének nem tesz eleget,

e./ a közterületi felszerelési és berendezési tárgyakat szennyez, rongálja, növényekben kárt tesz, engedély nélkül fát kivág,

f./ háztartási hulladékokat nem a kijelölt helyen rak le, vagy az előírásokat megszegi,

g./ hulladékgyűjtő edényt rendeltetésétől eltérően használ, nem háztartási hulladékokat rak az edénybe, rothadó, nagyon bűdös szemet szállításáról és ártalmatlanításáról nem gondoskodik,

h./ szemetgyűjtő edény tisztántartását és fertőtlenítését elmulasztja.

Koncert

November 29-én a Cziffra György Zeneiskola és Művészeti Iskola hangversenysorozatának keretében **Geiger György** Liszt-díjas trombitaművész és **Marosi Éva** Liszt-díjas hárfaművész koncertjére kerül sor.

Az ülésteremből jelentjük

A képviselő-testület október 21-i rendkívüli ülésén tárgyalta a Község gondnokság átszervezésével kapcsolatos teendőkről. Köztudott, hogy az átszervezés folyamán privatizálásra került a hulladékgyűjtés, -szállítás és -kezelés. Ennek következtében összesen 20 fő fizikai, 2 fő műszaki és 1 fő alkalmazotti dolgozó felmentése vált szükségessé. 14 munkavállaló jogviszonyát már korábban megszüntette a Község gondnokság vezetője, további 9 dolgozót azért kell elbocsátani, mert nem fogadták el a Rumpold-Bicske Kft.-vel kötendő munkaviszony feltételeit. Kiderült, hogy a kft. nem veheti át a dolgozókat, mivel közalkalmazottak. Ezért a dolgozóknak fel kellett volna mondaniuk. Ők azonban nem mondtak fel, mert ragaszkodtak a végkielégítéshez, annak ellenére, hogy másnap ugyanott munkába állhattak volna. Ezért a képviselő-testület határozatban utasította az intézmény vezetőjét, hogy a fenti munkakörökben foglalkoztatott munkaviszonyának megszüntetésével kapcsolatos intézkedéseket a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően haladéktalanul tegye meg. A létszámcsoökkentés következtében felszabaduló személyi jellegű juttatások éves összegét az önkormányzat alkalmazásában maradó munkavállalók keresetének növelésére használják majd fel.

A képviselők megvitatták és elfogadták az Önkormányzat 1997. évi költségvetési koncepcióját. Ebben kiemelt helyen szerepelnek az önkormányzat elkötelezettségei (fejlesztés, hitel, ill. dologi vonatkozások). Az államtól szociális célokra juttatott keretet egy összegben kívánja a testület átadni a Népjóléti Bizottság részére. Az NB ebből a keretből fogja megoldani a közvetlen segélyezéseket, a gyermekek normatíván felüli ellátását (napközis ellátás, étkeztetések), valamint a Napos Oldal Szociális Központ normatíván felüli többletigényét is. Az egyesületek, kisebbségi önkormányzatok támogatását szintén egy összegben kívánja megoldani. Az illetékes bizottságok célonkénti (sport, kultúra, oktatás, környezetvédelem stb.) pályázatát útján ítélné oda a rendelkezésre álló pénzüsségeket. A költségvetési koncepció előírja, hogy az általános tartalék el kell hogy érje az éves költségvetés legalább 2%-át. A képviselő-testület felhatalmazta a jegyzőt, hogy az 1997. évi költségvetési rendelet tervezetét a koncepcióban foglaltak szerint november 30-ig készítse el.

A képviselő-testület tanácskozott a gimnázium konyhájának további működtetéséről. (Korábban szóba került a konyha esetleges privatizálása is.) A gazdaságos működtetés érdekében ad hoc bizottságot hozott létre, amelynek tagjai: *Krupp László, Schuck Ede, Láz József, Fetter Otóné és Bolláné Bognár Margit*. A bizottság feladata a konyha gazdaságos működtetésének kimutatása. A szükséges számítások kidolgozását a Hivatal műsza-

ki, ill. pénzügyi csoportja végzi el a belső ellenőr irányításával.

A képviselő-testület határozott arról is, hogy a Templom Téri Általános Iskola részére 1996. első félévében a Blau-Haus Bt. által szállított ebéd nyersanyag- és rezsiköltségeként jóváírni a Népjóléti Bizottságnál a gimnázium konyhája számára. Egyben ezen összeggel csökkentette a konyha bevételeit az általános tartalék terhére.

A testület határozatot hozott a háziorvosi vállalkozások támogatásáról. Ennek értelmében január elsejétől a vállalkozó orvosok részére anyagi támogatást nem tud nyújtani. A Szakorvosi Rendelőintézetben az általuk használt helyiségek, eszközök használatát térítésmentesen biztosítja. A rendelőintézet részére a praxisok rezsiköltségeinek fedezésére 1,5 mFt működési támogatást biztosít a költségvetés elfogadását követően. Az eszközök pótlása, javítása a vállalkozók feladata.

Október 28-i rendes ülésén a képviselő-testület határozatban foglalt állást az október 23-i ünnepségekkel kapcsolatban. (Az állásfoglalás szövege a 2. oldalon olvasható. A képviselő-testület tagjai közül nem szavazott *Gábeli Zoltán* és *Heim Márton*, nem volt jelen *Keszleri József, Sörös János* és *Horváth József*.)

Döntöttek a képviselők arról, hogy Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzata 1996. évtől belép a Főváros Környéki Agglomerációs Önkormányzatok Területfejlesztési Társulásába. Az 1996. évi tagdíjat – állandó lakosok után évi 1 Ft – az éves többlet adóbevétele terhére biztosítják. A társulás tevékenysége arra irányul, hogy hozzájáruljon a társult tagok és szerveik önkormányzati jellegének megőrzéséhez és további erősítéséhez, támogassa a társult önkormányzatok részvételét a társadalmi újratermelésben, a létbiztonság megőrzésében, a közigazgatási feladatok eredményes ellátásában.

Az ülésen *Dalosié Molnár Ilona* képviselőt megválasztották Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzata településfejlesztési tanácsnokának. A tanácsnok feladatköre a község hosszú távú fejlesztési elképzelésének kidolgozása, az erre épülő középtávú program, ennek alapján az éves fejlesztési feladatok meghatározása és előterjesztése; az ÁRT-módosítások előkészítése, a részletes rendezési tervek elkészítése, a helyi építészeti értékvédelem, helyi építési előírások tervezetnek kidolgozása.

A képviselők határoztak a Napos Oldal Szociális Központ átvilágításáról. Az intézmény tevékenységének kibővítése, működésének korszerűsítése érdekében ad hoc bizottságot hoztak létre. Ennek tagjai: *Kárpáti János, Maráth Ottó* képviselők és *Szauter Gyuláné* szoc. pol. főelőadó.

Bolláné Bognár Margit megbízott jegyző az önkormányzat által finanszírozott intézmények dolgozói nyugdíjpénztári tagságának önkormányzati támogatásáról tett előterjesztést. Kérte a testületet, foglaljon állást abban,

kíván-e a intézményi dolgozók részére támogatást adni a nyugdíjpénztári tagsághoz, melynek legkisebb összege havi 2500 Ft lehet. 400 fő dolgozóval és havi 2500 Ft-tal számolva (amennyiben minden dolgozó belépne) ez 12 mFt/év összeget jelentene. A képviselők nem támogatták az előterjesztést.

A képviselő-testület határozott arról, hogy többlet adóbevételeiből (ez várhatóan mintegy 20 mFt-ot tesz ki) lehetőség szerint még ez évben folytatja a községben az utépítést a következő utcákban: Akácfa köz, Béke utca, Szent Flórián utca, József Attila utca, Báthory utca, Törökkút utca, Peller köz, Mária utca, Községház köz és Lévai köz. Felhatalmazta a polgármestert és az utépítéssel foglalkozó ad hoc bizottság vezetőjét az utépítésről szóló szerződések megkötésére a Strabag Hungáriával.

Az ülés legizgalmasabb napirendi pontja a TIGÁZ-részvények értékelése volt. Mint ismeretes, a magyar állam a gázműközvetítő 40%-át ítélte oda az önkormányzatoknak. Ez Vörösvár esetében 53 millió forint értékű részvényt jelent. A képviselő-testület véleménye szinte teljesen egységes volt a tekintetben, hogy a részvényeket – amikről nem lehet tudni, hogy milyen hozadékot eredményeznek majd a jövőben – értékesíteni kell. Ezért elfogadta az OTP Bróker Rt. ajánlatát a részvények felvásárlására. Az OTP Bróker Rt. az összesen 53 030 000 Ft összegű TIGÁZ-részvényeket a névérték 100%-áért azonnali fizetés mellett veszi meg az Önkormányzattól.

Horváth József képviselő javasolta, hogy a befolyt összeget is utépítésre fordítsa az Önkormányzat. Több képviselő támogatta ezt az elképzelést.

Heim Márton képviselő kérte, hogy 1 mFt-ot környezetvédelemre fordítsanak. A képviselők végül is megegyeztek abban, hogy a részvények eladása után döntenek majd a befolyt összeg felhasználásáról.

Az október 28-i ülés végén a képviselő-testület aprólékos munkával megalkotta a szociális ellátásokról szóló rendeletét. (A rendelet elolvasható a Polgármesteri Hivatalban és a Községi Könyvtárban.)

A november 11-i rendkívüli ülésén került sor a lakásrendelet módosítására. A testület elfogadta a rendelet módosított, javított szövegét, amelyet a Pest Megyei Közigazgatási Hivatal törvényességi észrevételei alapján alkotott meg. A rendelethez kapcsolódó mellékletet várhatóan a soron következő ülésen fogadják majd el. Szintén módosításra került a közterület-rendelet néhány paragrafusa. Visszavonták azt a – sokat bírált – határozatot is, amely a közterületen tartósan vagy ideiglenesen elhelyezett építmények után 200 Ft/m²/hó díjat állapított meg éves befizetéssel.

Érvényüket veszítették a Puskin u. 8., a Rákóczi u. 5/1. és a Kápolna u. 1/3., valamint a Fő út 66. és 91. szám alatti önkormányzati lakásokat forgalomléptelenné minősítő határozatok is, mivel azok szintén jogszabályba ütköztek voltak.

A képviselő-testület állást foglalt a tartós használatba adott ingatlanokkal kapcsolatban. Hozzájárult ahhoz, hogy a Hivatal az önkormányzati tulajdonban lévő, beépítési kötelezettséggel tartós használatba adott ingatlanok vonatkozásában a beépítés nem teljesítése esetén vonja vissza a tartós földhasználati jogot.

A képviselők támogatták a Napos Oldal Szociális Otthonban az ún. Essex-program keretén belül otthoni szakápolás céljára segédeszközök beszerzését, és ehhez egyszeri anyagi támogatásként 220 000 Ft-ot szavaztak meg. Hozzájárultak ahhoz, hogy a Napos Oldal szerződést kössön a Pest Megyei Egészségbiztosítási Pénztárral otthoni szakápolás céljából.

A jegyzői pályázatok elbírálására egy 9 tagú ad hoc bizottságot hoztak létre.

Hírek röviden

Dr. Hidas István háziorvost a Pest Megyei Orvos- és Fogorvos Napok rendezvénysorozatán Arányi- emlékéremmel tüntették ki.

Pöltiné Herbai Ágnes, a Községi Ház igazgatónője december 31-i határidővel benyújtotta lemondását Grószné Krupp Erzsébet polgármesternek. Ezzel egy időben megvált az OKSB-ben betöltött szerepétől, valamint újságunk szerkesztőbizottsági tagságától is. A Községi Ház igazgatói tisztének betöltésére a Hivatal pályázatot írt ki.

Október 17-én a Pest Megyei Agrárkamara pilisvörösvári és solymári mezőgazdasági bizottsága együttes ülést tartott. Az ülésen az 1997. évi adózásról, a vadászati törvényről és a vízgazdálkodási társulatok átalakulásának kérdéseiről esett szó.

Október 21-én a megyei közgyűlés dísztermében Pest Megye Önkormányzata és a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság közös ünnepségén *Grószné Krupp Erzsébet* polgármestert a rendőrség szakmai munkáját segítő eredményes tevékenysége elismeréséül „Díszkard” tárgyjutalomban részesítette dr. Komáromi István rendőrezredes, megyei főkapitány.

Október 21-én *Obersovszky Gyula* tartott előadást '56-os élményeiről az általános iskolák nyolcadik osztályos tanulóinak számára az NNKK színháztermében. *Obersovszky Gyula* az 1956-os forradalom és szabadságharc lapjának, az Igazságnak volt a főszerkesztője, akit '56-os tevékenységéért halálra ítélték, majd kegyelemben részesítettek.

Október 11-től 25-ig a Német Nemzetiségi Tánc-együttes Brazíliában vendégszerepelt. Két hét alatt 6 fellépésük volt, többek között Rio de Janeiróban és Sao Paulóban.

November 9-én a Templom Téri Általános Iskola bált rendezett a nyelvoktatás technikájáért a Községi Házban.

November 11-én, Márton-napján a Vásár téri iskola ismét megrendezte hagyományos lampionos felvonulását.

November 15-én ünnepélyesen átadták a Gradus Óvoda új épületrészét.

November 19-én és 20-án a gimnáziumban nyílt napot tartottak.

Folytatódik az útépités

(Folytatás az 1. oldalról)

Amikor az Akácfa utca elkészült, akkor tudni lehetett, hogy ezt követni fogja az Akácfa köz, valamint a Béke utca aszfaltozása, mert ez így, a Vásár téri iskolától a Báthory utcáig egy nagy vízgyűjtő terület. De ragadjunk ki a sorból egy másik példát. Az Árpád utca, a Szent István utca, a Diófa utca, a Rózsafa utca és a Madách utca szintén egy vízgyűjtő területet alkot, tehát logikus, hogy ezeket az utcákat is egy blokkban kell majd szilárd útburkolattal ellátni.

– **A csapadékvíz elvezetéséhez árkok is épülnek?**

– Ezek az utcák a falu belső magjában, sűrűn beépített területen fekvő keskeny utcák. Itt árkok gyakorlatilag nem alakíthatók ki. A csapadékvizet a magas, kiemelt köszegély felé lejtve az úttest fogja elvezetni.

– **Ez műszaki szempontból szabályos így?**

– Igen, ez egy elfogadott műszaki megoldás. Ott ahol az utcák szélesebbek, mint például a Tűzoltó utcában, a szilárd útburkolat mellett még az árok megépítésére is van lehetőség.

– **A képviselő-testület úgy határozott, hogy az Önkormányzat tulajdonában lévő 53 millió forint névértékű TIGÁZ-részvényeket értékesíti. Elképzelhető-e, hogy az így befolyt pénzt is útépitésre fordítja?**

– A képviselő-testület szinte egyhangúlag azon a véleményen van, hogy a részvények eladásából befolyó összeget egy olyan értékű beruházásra kell fordítani, ami a községben marandóhoz hoz létre, és ez pedig az útépités. Ebből az 53 millió forintból tehát nem fogunk intézmény működtetéséhez hozzájárulni.

– **A gimnázium bevakolása is egy látványos és maradandó beruházás lenne – hogy egy kicsit „hazabeszéljek”.**

– Tisztában vagyunk azzal, hogy a Major utcai homlokzat egy sebhely ezen az impozáns épületen. A felújítása azonban az egész összeget felémésztené – mindaddig nem érdemes ugyanis bevakolni ezt a részt, ameddig a harmincéves vízesblokkot ki nem cseréljük. Megjegyzem, csak a felállványozás másfél millió forintba kerülne.

– **Megmondom őszintén, én egy kicsit csodálkoztam, hogy az oktatáshoz, az egészségügyhöz, a szociális ellátáshoz szorosan kötődő képviselők közül senki sem vetette fel, hogy erre a pénzre máshol is igen nagy szükség lenne. Egyedül Heim Márton képviselő javasolta, hogy szánjanak az összegből 1 millió forintot környezetvédelemre...**

– Véleményem szerint azért nem szóltak, mert ma Vörösváron az utak állapota a legfőbb beszédtema, ez a legsúlyosabb probléma, amelynek a megoldását a lakosság tőlünk várja. Olyan nagy mértékben megnövekedett Vörösváron az elmúlt években a gépkocsik száma és a járműforgalom, hogy ezek a földes utcák egy esős időszak során szinte járhatatlanná válnak. Az emberek nem tudnak közlekedni se autóval, se gyalog.

– **Felmerül a kérdés, hogy nem lett volna-e jobb a részvényeket megtartani az osztalék reményében?**

– Egy milliárdos vagyónú részvénytársaságban, törperészvényesnek lenni, minimális szavazati joggal, nem túl vonzó a számunkra. Ez semmiféle jogosítványt nem jelentett volna a számunkra. Nem jutottunk volna korábban információkhoz, kevéssé tudtuk volna befolyásolni a részvényesek közgyűlésén a döntéseket, és akkor, amikor az állam szabályozza az energiaárakat, hosszú távon kiszámítható, hogy az osztalék nagysága nem lesz túl jelentős. Az is előfordulhat, hogy évekig egy fillér pénzt nem kapnánk.

– **És az OTP-nek megéri?**

– Az OTP az egyik legnagyobb bank Magyarországon, jelentős mennyiségű forgatható tőkével. Az Önkormányzat erre nincs berendezkedve, nincs olyan vagyunkunk, amit évekig nélkülözni tudnánk.

– **A gázműközvetítő a lakosság befizetéseiből jött létre. Nem kellett volna őket is megkérdezni az eladást illetően?**

– Az önkormányzati törvény úgy rendelkezett, hogy ez a vagyon – pontosabban a 40%-a – az Önkormányzat vagyonává vált. Én azt hiszem, ha egy 19 fős képviselő-testületből 15-en az útépités mellett döntenek, akkor itt a képviselők a választóik véleményét is képviselik.

F. A.

Lovasok „meózzák” az Akácfa utcát a szüreti felvonuláson

„Az volt a szívem vágya, hogy utak épüljenek.”

Interjú Horváth József képviselővel

– Képviselő úr, önt agilis, szókimondó embernek ismerjük, aki a véleményét őszintén, kendőzetlenül, de sokszor eléggé nyersen fogalmazza meg, ami sokakban visszataszítást kelt. Ön szerint találó a jellemzés?

– A nyíltság mindig jellemző volt rám: kertetel nélkül megmondom ma is a véleményem bárkiről és bármiről. Nem szoktam megfutamodni a dolgok elől.

– Nem gondolja, hogy a nyíltság és az őszinteség hátrányos következményekkel járhat egy politikus számára, hiszen így könnyebben kifürkészhetők a szándékai?

– Kétféle kell választani a dolgot. Az önkormányzati üléseken képviselőként veszek részt és szólok fel, s nem – vagy csak másodsorban – pártpolitikusként. A politika az egy más műfaj. Egy testületi ülésen, ahol a falu ügyeiről, az emberek ügyes-bajos dolgairól esik szó, nem lehet ködösíteni, mindig érthetően kell beszélni, hogy a polgárok tudják, mit akarok. Való igaz, hogy időnként nyersen fogalmazok, de az legalább érthető mindenki számára.

– Az Objektívben az egész falu, az egész ország láthatta indulatos hozzászólását a hatosztályos gimnázium ügyében. Úgy tudom, többen felhívták önt, és elmarasztalták emiatt...

– Minden ellenkező híresztelés ellenére két pozitív tartalmú telefonhívást kaptam, mind a két telefonáló egyetértett velem abban, hogy azt, ami vörösvári tulajdon, nem lehet senkinek sem átadni.

– Mi volt az, ami két évvel ezelőtt arra készítette, hogy induljon a helyhatósági választásokon?

– Legelső szempontom a község fejlesztése volt. Elképzelhetetlennek tartottam azt, hogy ez a falu – ami a jobb módú falvak közé tartozik – az idők folyamán ne változzék, hogy mindig minden ugyanúgy maradjon, ahogy volt, hogy térdig járjunk a sárban, mert az elmúlt negyven évben három utcát aszfaltoztak le összesen. Képviselőként mindig arra törekedtem és törekszem, hogy az infrastruktúra fejlesztésében előrelépjen ez a település. Öröm számomra, hogy ma már látszanak az eredmények: az idén eddig nyolc utca szilárd útburkolata készült el, és ha az idő enged, újabb hat utcát fogunk leaszfaltozni, jövőre pedig remélhetőleg még többet. Törekvéseim helyességét, úgy érzem, a falugyűlés is visszaigazolta: a csatornaépítés és az utak állapota volt az egyik

legfontosabb kérdéskör, ami a lakosokat foglalkoztatta.

– Az útépítés érdekében ön javasolta a képviselő-testületnek, hogy az intézmények költségvetését 1996-ban 10%-kal csökkentse, s az így megtakarított összeg felét útépítésre fordítsák. Intézményeink többsége nehéz helyzetbe került ezáltal. Többek között ez is közrejátszott abban, hogy a vörösvári pedagógusok Citrom-díjjal „tűntették ki” önt...

– Én egy pillanatig sem sértődtem meg a Citrom-díjon, minden embernek szíve joga megítélni más emberek tevékenységét. A díjat dicsőretnék vettem, mert azt jelentette, hogy én ebben a testületben tettem valamit. Ezt különböző emberek, különböző érzelmekek élik meg. Félreértés ne essék: nem vagyok intézményellenes, de tudomásul kell venni azt, hogy a mai gazdasági viszonyok közt egy sokkal racionálisabb gazdálkodást kell folytatnia minden intézménynek. Ez alatt nemcsak a dologi kiadások csökkentése értendő, át kell gondolni a létszámkérdést is, mivel a bérek az intézmények költségvetésének nagy részét viszik el. A létszámot természetesen úgy kell csökkenteni, hogy az sehol se menjen az intézmény működésének a rovására. Én régóta mondom, hogy a Hivatalnak – a fővárosi önkormányzatokhoz hasonlóan – alkalmaznia kellene egy oktatási szakembert és egy közgazdászt, akik ezeket a kérdéseket kezelni tudnák.

– Én úgy érzem, túl nagy véráldozattal járt a 10% elvonás, és lehet, hogy amit nyertünk vele vámon, azt elvesztettük a révén...

– Sajnos valóban nem úgy sikerült a dolog, ahogy elgondoltuk, mert több pénzt adtunk vissza az intézményeknek a pótköltségvetés során, mint amennyit elvontunk. Én nagyon sérelmezem azt, hogy azokat az intézményeket, akik racionális gazdálkodással megpróbáltak kijönni a rendelkezésre álló keretből, szinte megbüntették azzal, hogy ők nem kaptak pótlólagos támogatást, míg a sokat siránkozó, de kevésbé jól gazdálkodó intézmények igen. Nem végződött volna fiaszkóval a dolog, ha támaszkodhattunk volna az előbb említett két szakember szakértelmére.

– Az utóbbi időben érzékelhetően megerősödött a testületen belül az „útépítő lobby”. Ezt nem tartom bajnak, hiszen tényleg nagy szükségünk van rendes utakra. A baj csak az, hogy az „oktatási-kulturális lobby” kevésbé hallatja a szavát. Lehet, hogy a testület máris megkezdte a választási hadjáratot? Hiszen valóban úgy tűnik, hogy az útépítéssel lehet leginkább a polgárok szavazatait elnyerni.

– Kicsit még korai lenne a választásokról beszélni. Engem mindenesetre ez a szempont sohasem vezérelt, nekem az első perctől kezdve az volt a szívem vágya, hogy utak épüljenek. Én nagyon remélem, hogy képviselőtársaim sem választási megfontolásokból támogatják az útprogramot, hanem a falu érdekeit szem előtt tartva. Az oktatási lobby egyébként korábban valóban erős volt, el is repült úgy a költségvetésünk, hogy semmit nem tudtunk csinálni, minden pénzt elvittek az intézmények.

– A képviselő-testület önt bírta meg a Község gondnokság privatizációjának felügyeletével. Hol tart ez jelenleg?

– Már az első költségvetési vitánk során kiderült, hogy valamit kezdenünk kell ezzel az

intézményünkkel, mert nagyon sok veszteséget termel. Ráadásul a szeméttelépünk másfél-két év múlva megtelt volna, és százmilliók kelletnének ahhoz, hogy egy újat létesítsünk. Ezért döntöttünk úgy, hogy a szemétszállítást privatizáljuk. A számunkra legmegfelelőbbnek a Rumpold-Bicske Kft. pályázata bizonyult, mivel az ő telepük 20 évig képes fogadni a vörösvári szemetet. A szippantást is jó lenne kiadni, az első pályázati kiírásunkra sajnos nem jelentkezett senki.

– Ha sikerül ezt is privatizálni, mi marad egyáltalán a Község gondnokság tevékenységi körében?

– A szennyvíztisztító és a csatornahálózat működtetése, valamint a beruházások bonyolítása.

– Mit jelent ez utóbbi?

– Az Önkormányzatnak nincs arra lehetősége, hogy beruházásai után az áfát visszaigényelje, a Község gondnokság viszont ezt megteheti. Így célszerű a beruházásokat rajta keresztül bonyolítani. Becslések szerint évenként ez mintegy 20-30 millió forintot tesz ki. Elképzelhető, hogy az intézmények anyagbeszerzéseit is így fogjuk intézni.

– A privatizációs botrányok hatására mostanában jócskán csökkent a szocialista politikusok népszerűsége. Ön mint az MSZP helyi szervezetének elnöke tapasztalja-e ezt itt, Vörösváron is?

– Azt hiszem, ezt ma mindenhol lehet tapasztalni. A Tocsik-ügy, aminek a kirobbantása mögött politikai szándékok vannak, komoly hisztériát keltett az országban. Véleményem szerint a korrupció mértéke mindig attól függ, hogy egy ország gazdaságilag milyen helyzetben van. Minél rosszabb a gazdasági helyzet, annál nagyobb a korrupció. A korrupciót akkor lehet igazán megtörni, ha a gazdaság fellendülő ágha kerül. Sajnos, addig együtt kell élni vele. A rendszerváltás óta emberek százai gazdagodtak meg ügyeskedéssel, a törvények kijátszásával. Ez szomorú dolog. Én másként képzeltem el az egész privatizációt. Nagyon jónak tartottam a cseh példát, ahol minden dolgozó kapott részvényt a gyártól, és amikor megjelent a potenciális vevő, akkor nem egy állami „vízfejlesztő” kellett tárgyalnia, hanem a munkásokkal, ki mennyiért adja. Ez kizárta a korrupció lehetőségét.

– Az MSZP kormányzásának idején meglátásom szerint eléggé tudathasadásos állapotba került, különösen a Bokros-csomag óta. Egy szocialista párt építi a kapitalizmust. Nem lenne jobb, ha egyszerűen Magyar Kapitalista Pártra változtatná a nevét?

– Nagyon nehezen lehet ezt az ellentmondást feloldani, ez örök vita tárgya a párt vezetésén belül is. Sajnos egy olyan történelmi időszakot él át most a párt, amikor neki kell végrehajtania egy kapitalizációt, miközben a jobboldali pártok kérik számon rajta a Kádár-rendszer szociális ellátását, mert ellenzékben vannak, és megtehetik. Az MSZP-nek nincs választása, nem állhat meg félúton, amit elkezdett most már végig kell csinálnia. Létre kell hoznia Magyarországon egy korszerű kapitalista társadalmat, mindenfajta szociális védőhálójával együtt. De egyet tudomásul kell venni: kapitalizmus szocialista szociális ellátórendszerrel nem létezik.

Házad portája árulkodik rólad

Életbe lépett a köztisztasági rendelet

Pilisvörösvár lakosságának többsége valószínűleg már értesült az 1996 júliusában módosított köztisztasági rendeletről. Amennyiben nem jutott tudomásukra, úgy a rendeletet a Polgármesteri Hivatalban kifüggesztve elolvashatják. A rövidített változatokat a környezetvédők a forgalmas helyeken már kitűzték. (A rendeletet – szintén rövidített változatban – az újságban is leközöltük, ill. leközöljük. – a szerk.)

A polgármester asszony szavait idézve: „A rendelet nem más, mint az Önkormányzat törvénye.” A törvényt, mint tudjuk, nekünk, állampolgároknak be kell, vagy be kellene tartanunk. Erre azért van szükség, hogy ne következzen be anarchia, fejetlenség. A demokrácia szó nem azt jelenti – amivel ma labdaként dobálózunk –, hogy „azt csinálók, amit akarok”. Csakis a törvényesség keretein belül élhetünk, ha nem akarjuk, hogy még jobban elszabaduljon a pokol. Akik a törvényesség útját nem akarják követni, azokat büntetni kell.

Pilisvörösvár Polgármesteri Hivatalának megvannak rá az emberei és eszközei. Az Önkormányzat rendelkezik egy műszaki osztállyal és egy közterület-felügyelővel. Már a nevében is benne van, hogy mi a dolga: felügyeli a közterületet. Minden rendellenességet észre kell vennie. Először figyelmeztet szóban vagy írásban, helyszíni bírságot szabhat ki, s végül jogszabálysértési eljárást kezdeményezhet. Mindannyian tudjuk, hogy nem hálás feladat rászólni a rendetlenekre és bírságot kiszabni. Hiszen ezek az emberek a legtöbb esetben agresszívek, sértődösek, sőt bosszúállók. Említenék erre egy példát. Nemrégiben egy fiatalasszonyt megkérdeztem, miért nem takarítja a járdáját, hiszen ez az ő kötelessége lenne. A válasz ez volt röviden: bosszúból. Kiderült, hogy haragszik valakire az Önkormányzatban, és az illetőt ily módon „bünteti”. Mit lehet erre mondani? Azt, hogy a józanság nem érettségi tárgy. Gondolni azért ennél többet is lehet...

Jó lenne, ha a közterület-felügyelő megjelenése mindenkinben tiszteletet ébresztene. Ahogy a rendőr a rendnek az őre, a közterület-felügyelő a járdák és az árkok felügyelője. A környezetvédők, de a lakosság is elvárja tőle a határozott fellépést és a gyakoribb megjelenést az utcákon.

Környezetünk tisztasága azonban nem egyedül az ő dolga. Ha Pilisvörösvár összes lakója őrizné a rendet és a tisztaságot, akkor nem kellene évtizedeket várnunk arra, hogy a mi falunk is egy kis Gröbenzell legyen. Delegációk utazgatnak a testvérvárosokba, megcsodálják külföldön a rendet, hazatérve itthon – néhány kivétellel – nem igazán követik a példát. Ott keményen büntetik a szabályok ellen vétőket, s a beszedett bírságokat a köztisztaságra fordítják. Mi mindenre lehetne

költeni nálunk is a bírságokból beszedett összegeket? Például 30 méterenként szemetesládákat lehetne felállítani a Fő úton. A lehetőséget meg kell adni azoknak, akik hajlandóak lennének használni azokat. A rendeletben az is benne foglaltatik, hogy a boltosokat kötelezik a szemetesedények felállítására, és üritésükről is nekik kell gondoskodniuk.

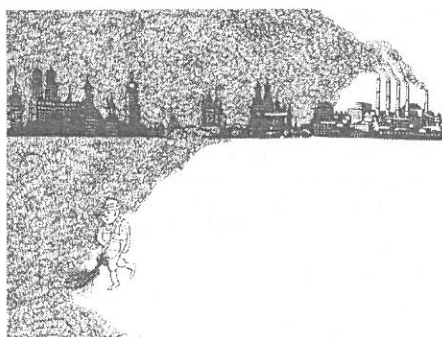
Pilisvörösvár lakosságának többsége közömbös. Közömbös a politikában, a kulturális megmozdulásokban és sajnos a környezetvédelemben is. Ezt tükrözik a részvételi arányok egy-egy politikai előadásán, a tanfolyamok iránti gyér érdeklődés, az egyesületi gyűléseken vagy a falutakarításon való részvétel. Ezzel a réteggel egyelőre nincs mit kezdeni. Maratoni tudatformálásra lesz szükség, melyben nagy szerep jut a pedagógusoknak. A lakosság kisebbik hányada már észreveszi a szemetes árkokat, a piszkos járdákat. Már zavarja őket az égisz erő gaz, az egyes boltok előtti szemét. Szóvá is teszik és joggal felháborodnak. Velük már lehet együttműködni.

A rendelet természetesen nemcsak a lakoságot és a boltokat érinti, hanem az intézményeket is. Néhány intézmény előtt akad bőven tennivaló. Van, ahol a hordalék vastagon betérfíti a járdát, akadályozva a gyalogos közlekedést, látszik, hogy itt soha nem takarítanak. Másutt méteres a gaz, kiszáradt fiatal fák árulkodnak a nemtörődomségről. Van, ahol az őszi szemét még tavasszal is ott díszleg. Betört telefonfülkék roncsait hetekig, hónapokig kell átugrálni. A rendelet megjelenésével ez is pénzbírsággal sújtható. (Aki nyitott szemmel jár, pontosan tudja, hol találhatóak a fent említett helyek.)

A siker érdekében a példamutatást tartanánk a legfontosabbnak. Jó példaként megemlíteném a Polgármesteri Hivatal előtti Bajcsy-Zsilinszky teret, melyet az utóbbi időben valóban rendszeresen gondoznak. Példát kell mutatniuk a képviselőknek, a falu vezető embereinek, az intézményeknek portájuk tisztaságával. Sőt, az Önkormányzatnak is, hiszen ő a közterületek gazdája. A közvélemény számára fontos, hogy ne találjon kivétlenül előjárói környezetében sem.

Ha véleményünk elmondásával csak annyit érünk el, hogy a jóra való, szorgalmas emberek még nagyobb buzgósággal szépítik továbbra is házuk elejét, és a hanyag embereknek egy kis lelkiismeretfurdalást okozunk, már nem dolgoztunk hiába.

Dr. Gábeli Zoltánné
Környezetvédő Egyesület

Köztisztaság
Dallos Jenő karikatúrája

Egyéves a Vízöntő Gyógyszertár

Egy évvel ezelőtt, október 23-án nyílt meg a Vízöntő Gyógyszertár. Az ünnepélyes megnyitóról annak idején újságunk is tudósított. A „születésnap” alkalmából *Magyarné dr. Pintér Gabriella* gyógyszerész, a patika tulajdonosa szakmai megbeszéléssel egybekötött ünnepséget rendezett. Rövid köszöntő beszédében elmondta, nagyon örül annak, hogy Vörösváron igen jó együttműködés alakult ki az orvosok és gyógyszerészek között, és még több alkalommal kellene találkozniuk egymással, hogy szakmai problémáikat megbeszéljék, és véleményt cseréljenek az egészségügy legégetőbb kérdéseiről, szolgálva ezzel a jobb betegellátást. Külön kiemelte, hogy példamutató a két vörösvári gyógyszertár közötti együttműködés, ami sajnos másutt nem jellemző manapság. A kiváló kapcsolatot mi sem tanúsítja jobban, mint az a tény, hogy a Magyar Gyógyszerészeti Társaság Pest megyei szervezete nemrégiben *Magyarné dr. Pintér Gabriellát* választotta elnökéül, titkárául pedig – tudván a köztükké lévő jó munkakapcsolatról – Molnár Edét a Sikari Patika társtulajdonos gyógyszerészét. A meghívott vendégek: orvosok, gyógyszerészek, gyógyszerkereskedők, egészségügyi dolgozók, miközben koccintottak az ünnepélyes alkalomból, számos szakmai kérdéssel is szót ejtettek. A gyógyszerészek többezt között arra érték orvoskollégáikat, hogy mielőtt felimák egy újonnan forgalomba hozott gyógyszert, érdeklődjének a patikákban, hogy egyáltalán megvan-e náluk, be tudják-e szerezni, hiszen manapság több, mint 4000 különféle gyógyszer van forgalomban, így képtelenség mindegyiket raktáron tartani. A „születésnapi ünnepség” végén a híres Bayer gyógyszergyár magyarországi képviselője ajándékosmaggal kedveskedett a megjelent vendégeknek.

Szót kér a szerkesztő

Az utóbbi hetekben megélénkült Pilisvörösváron a politikai élet. A helyi pártok – talán már a választásokra gondolva – fokozták aktivitásukat. Újjáalakult a Kiszagdapárt helyi szervezete, a Polgári Szövetség is egyre gyakrabban hallatja a hangját. A Vörösvári Újság politikai pártoktól független, de nem politikamentes lap. A megélénkülő politikai életnek nyilván e lap hasábjain is tükröződnie kell, s be kell számolni arról, milyen fontosabb események történtek egy-egy párt háza táján. Abban azonban egyelőre szerkesztőségünk még nem jutott közös nevezőre, mit is kezdjünk a pártok közleményeivel, állásfoglalásaival. Az egyik elképzelés szerint ezeket egyáltalán ne közöljük, a pártok indítsanak saját lapot, és ott tegyék véleményüket közzé, a másik elképzelés szerint a pártok közleményei a Vörösvári Újság mellékletében kapnának helyet. Amíg e kérdést – a felelős kiadó és az Önkormányzat jóváhagyásával – megnyugtatóan nem tudjuk rendezni, ezen írásokat nem áll módunkban leközölni.

Fogarasy Attila felelős szerkesztő

KÉSŐI NEKROLÓG

Évfordulóhoz érkezünk. – Egy évvel ezelőtt, 83. életévében távozott körünk-ből Marlok István, Pilisvörösvár egykori plébánosa. 1995. november 10-én temettük el őt a pilisvörösvári temetőben. A temetési szertartást dr. Takács Nándor székesfehérvári megyéspüspök végezte. A temetés során szülőfaluja, Pilisszentiván részéről több okból nem búcsúztathatták őt. Az évforduló alkalmára arra, hogy közreadjuk dr. Gábeli Gusztáv megemlékező szavait, amiket a temetőben élőben szándékozott elmondani.

A pilisi hegyek övezte szép környezetünk-ből lelkipásztort temetünk. Pilisvörösvár volt plébánosától, Pilisszentiván szülőttétől búcsúzunk.

A halál, mint minden emberi rossznak valamiképpen foglalat, fájdalommal és szomorúsággal tölt el bennünket. Ez a haláleset is gyászba borította a közvetlen hozzátartozókat, rokonokat, barátokat, ismerőseket, a két község hívőit és az egyházmegye papságát.

Marlok István 83 évet ért meg Isten és az emberek szolgálatában. – Ebben a két cselekvéssorban teljesedik ki az ember élete. Annnyit érünk, amennyit Isten nevében másokért teszünk. És ebben az értékrendben helyezkedik el, nyer értelmet, kap értéket, fizetséget a halál is, mert cselekedeteink követnek minket.

Melyek voltak az elhunytak a cselekedetei?

Naponta táplálkozott az ÉLET KE- NYERÉ-vel, és ez Isten-közelben tartotta őt élete végéig. A szentmiseáldozat bemutatását, a szentségek kiszolgáltatását és a többi szertartást odaadó komolysággal végezte, civilek és papok épülésére egyaránt. Mintha csak állandósult átszelleműtségben járt-kelt volna körünkben. Csupán orcája pirjának halványulása, feje diszének hófehér köntösbe öltözése, kis lassúdás jelezte, hogy eljárt az idő felette, megette kenyere javát, „sok a tegnap”, ahogyan ezt olyan kedves komolysággal gyakorta említette.

Nemcsak saját lelkének üdvösségén fáradozott, hanem másokat is Istenhez vezetett. Kiváló pedagógusaként Istennek jól ismerte a közvetett eszközök, utak és módszerek eredményes voltát,

és nagyszerű érzékkel alkalmazta azokat. Nem egy ember azért tért rá a templomba vezető ösvényre, mert a segédmotoros kerékpárján „dongó”-ján furikázó fiatalember, teológus, majd felszentelt pap, káplán kijárt a foci pályára, mi több, magára öltötte a mezt, és a játék örömeiben és szépségében érintett drukkerek és a széles közönség testi-lelki felüdülését szolgáltatta.

Világnézeti kérdésekben elbizonytalanodott korunkban élete útmutatás lehet számunkra: a fizikai valóság és a valós kegyelem együttese, nem merő hagyatkozás az isteni gondviselésre, hanem pozitív építés – amely képes integrálni, kiegészíteni, beleoltani a természetfeletti a természetesbe – szegélyezte élete útját. Segítőkészségének kapuja tárva-nyitva állt mindenki számára. Rongyrázás helyett vállalta a nemcsa egyszerűség földszintes világát. – A budai hegyek dolgos sváb lakosságának magasra állított mércéje szerint „einer von uns” volt ő. A szürke hétköznapi rohanásában naponta felfrissülő lelkülettel várta és fogadta a papi zsoltos imádságos csendjének ölelését.

Egész élete, papi munkája – mint minden lelkipásztoré és jó pedagógusé – hasznos az egyén és a közösség számára. Egyszerűen azért, mert az embereket Istenhez vezette. És az Istennel kiegészülők emberekkel nincsen baj. Szót értenek egymással: otthon a családban és a munkahelyen az alá- és fölrendeltségi függelem minden viszonylatában.

Marlok István sokra értékelte az anyanyelv használatát. Amikor más nyelven beszélő és más kultúrában élő hívekhez helyezték, tanulmányozni kezdte nyelvüket, mert az Isten különös hatékonysággal szól az emberekhez anyanyelvükön. A két vagy több nyelven beszélő ember, ha valami nagyon fontos dolgot akar mondani, de elfogytak érvei, vagy élete példájának fonákján nem érvelhet, nem az általa legjobban ismert nyelven, hanem anyanyelvén szólal meg: „Mei Muada hot kszogt, mei Foda hot ollawej kszogt...”, édesanyám mondotta, édesapám szokta volt mondani..., és következik nemcsak agyonunt közhelyek vásári zsidarúsítása, hanem az embert az életben annyiszor eligazító gondolatok, écek, meglátások, életmodellek generációról generációra való áthagyományozása. Ez Marlok István életében, papi életében is, az anyanyelv dicsérete, himnusza, ha úgy tetszik, prédikációja. – Az anyanyelvet a megszentelődés eszközének rangjára emelte azzal is, hogy emberi beszédünk először édesanyánk ölen felcsendülő legszebb két szavát, papa, mama, Fati und Mutti – akik felnőtt korunkban jóvátehetetlenül annyiszor megbántott, majd az életbe tiz körműnkkel sem visszahozható, elsíratott útítársai életünknek – összefüggésbe hozta minden ember mindennapi imájának, a miatyánkknak – amelyre maga az Istenember tanított minket – és a legszebb emberi töltésű imának, az Üdvözlégynek vezérszavaival: „Vater unser és Mutter Gottes.”

De tudott a tudomány nevében is értékesen szólni az emberekhez, az új hazájukban gyökeret verni nem tudó kitelepítettekhez. Tudományos kutatásával bizonyította, hogy a kitelepítés

valójában hazatelepülés, repatriálás a régi hazába, az óhazába, in die alte Heimat, in die Urheimat, ahonnan elődeink 300 évvel ezelőtt Magyarország felé elindultak.

De a tudós pap nem elégedett meg tudományának földi vigaszával, vigasztalásával, hanem meleg szívvvel hozzáfűzte: csak vendégek, vándorok vagyunk a földön, és nincs itt öröklakásunk, sem nyugovásunk. És amikor műsorzáráskor felcsendül a rádióban a földi haza himnuszának Istent megszólító, varázslatos zenéje, esti imaként jusszon eszünkbe mindennap, ma este is, és ha eddig nem tettük volna, mátol kezdve mindennap nyugovóra térésnek, hogy a földi hazán, az „alte Heimat”-on és a „neue Heimat”-on túl létezik örök hazánk, az „ewige Heimat”, amely felé mindnyájan menetelünk, ahová mindnyájan hazamegyünk, ahol mindnyájunkat várnak, elvárnak, ahová eljutni minden ember feladata, amelyért dolgozni érdemes itt e földön, amelyért érdemes élni.

Drága halottunk a mai napon megérkezett az általa oly fennén hirdett boldog országnak a kapujához, amelyen át hitünk reménysége szerint bebocsátást nyer. És ezért fájalmunk és sirásunk ellenére nem állunk értelenül és tanácstalanul és reményvesztetten az enyészet fája, a koporsó előtt. Marlok István az életet hirdette a templomban és a templom falain kívül Isten tenyerén fészket rakó optimizmusával. A győzelmet, a halálon való úrrá levést hirdette a testi-lelki megpróbáltatás óráiban is az élet fájára, a keresztfára Felfeszítőtől kölcsönzött megnyugvással. Ez az út, ez a kereszttűt, ez a keresztyén életút nem a végső semmi kilátástalan, sőtét alagútjába vezet, de élvezet – bizonyossággal hisszük –, kivezet olyan szabadba, ahol nem érvényesek a tér és az idő fizikai korlátai – amely kategóriákkal a szuper okos ember egyébként sem tud mit kezdeni –, de diadalmasan érvényesül a földi élet és a metafizikai lét tartópillérének, a szeretetnek minden szenvedést, bajt, kinlódást, gyöttrődést, pizsmogást, szöszmötölést, a testi szűkösseget feloldó politikája és boldogsága.

Pilisvörösvár, Werischwar hegyeinek és dombjainak kies környezetében lelkipásztort temetünk. Egy éven belül másodsor. Előbb az utódot temettük, Labbant atyát, most Marlok Istvánt, az ifjúság és az idős emberek megértő barátját.

Lelki ezeremestertől búcsúzunk. De töle nem az „Isten veled, emléked örökké megőrizzuk szívünkben”, sokszor ürességbe vésző szavaival válunk el, hanem azzal állítunk eleven emléket életének, hogy siron túli viszonyosságban azonoságot vállalunk életével, magatartásával, munkastílusával, gondolataival, szavaival, cselekedeteivel, mert azok követendők, mert döntően Isten gondolatai szerint valók, és követhetők, mert emberi léptékűek.

Ezekkel a gondolatokkal és a legfontosabb, lelkének üdvösségéért való imával adózzunk személyének, tartsuk keresztyén szerencsénknek, és köszönjük meg Istennek, hogy Marlok István közöttünk volt.

Személyes történelmünk

Most induló sorozatunkban olyan embereket szólaltatunk meg, akik XX. századi történelmünk sorsfordító eseményeit nem a történelemkönyvekből ismerik, mint a ma élő generációk legtöbbike, hanem személyesen is átélték azokat. A történelem az élet tanítómestere – mondták a latinok. E sorozat történeteiből is sokat tanulhatunk.

I. K. meséli '56-os élményeit: „Október 23-án és 24-én Vörösváron viszonylag nyugodt volt a helyzet, az emberek közül sokan munkába mentek. Jómagam még 25-én is dolgoztam. Aznap, munka után összeverődünk néhányan fiatalok a Fő úton, és izgatottan tárgyaltuk az előző napokon Pesten történtekeket. Úgy éreztük, nekünk is kell tenni valamit. Ahogy ott állogáltunk, odajött hozzánk Dalosi Jani bácsi, a rendőrpáncsnok, és üdvözölt minket. (Én nagyon tiszteltem őt, szerintem kiváló ember volt. Neki köszönhetjük, hogy egy-két pofont leszámítva nem voltak erőszakos cselekmények Vörösváron.) Egy srác közölünk akkor azt kérte tőle, hogy vegye le a sapkájáról a vörös csillagot, és tapossa meg. Jani bácsi szó nélkül levette és megaposta az utált jelképet. Ez mintegy jeladás volt, hogy elinduljunk és a középületekről is leszedjük a vörös csillagokat: először a párházról és a rendőrségről, majd a vójáriskoláról. Este ámentünk Szentivánra, ahol a hősök szobránál elszavaltuk a Nemzeti dalt, majd a bányához mentünk, ahonnan kihívtuk a bányászokat, és megbeszéltük velük, hogy másnap reggel mindnyájan gyalogosan bemegyünk Pestre.

Másnap reggel nyolc órakor Vörösváron, a Bányatelepen körülbelül kétszáz-háromszáz gyűltünk össze, és egy PILISI SZÉNBÁNYÁK feliratú táblával elindultunk a fővárosba, a Parlamenthez. Budapest határában tisztí iskolások állítottak meg minket. Elkezdtek énekelni a Himnusz, mire vigyázz-

ba vágják magukat, s mi bántódás nélkül folytattuk utunkat. Óbudán az ottaniak közül többen csatlakoztak hozzánk. Így jutottunk el a Margit-hídig. Ott azt mondták, nem lehet átmenni Pestre, mert erősen lövik a hidat. Ezért továbbindultunk a Fő utca felé. (A sors keze: ha akkor ámentünk volna a Parlamenthez, lehet, hogy halomra lőttek volna minket – akkor történt ugyanis, hogy a Kossuth-téren az ávosok sortüzet zúdítottak a tömegre.)

Amerre mentünk, az utcákat mindenütt üvegcserepek borították. A Clark Ádám téren egy tank fogadott minket, a lövegtoronyát felénk irányozta. Szerencsére nem lőtt közénk, s mi elfordultunk a Széna-tér felé, ami a forradalom egyik központja volt. A téren fel voltak szedve az utcakövek, minden ablakban fegyveres felkelőket lehetett látni. Néhányan ott is maradtak közülünk, és csatlakoztak hozzájuk. Már az akkori Mártírok útján jártunk, amikor az egyik házból valaki közénk lőtt. Húsz centiméterrel előttem süvített el a lövedék. Akkor két géppisztolyos, lödenkabátos pesti srác – a lödenkabát szinte forradalmi viselet volt – berohant a házba, kiráncigált onnan egy hosszú bőrkabátos, fekete csizmás ávost, és elvezették őt a Margit-híd felé. (Nem tudom, mi történt vele, többé soha sem láttuk.)

Este hat óra tájban értünk vissza Vörösvárra. Akkor a hangosbeszélőn bementék a nevemet, jelentkeztem az őrsön nemzetőrnek. Körülbelül 30-an lehettünk, akiket odahívtak, a feladatunk az volt, hogy tartsunk rendet a faluban. A rendőrökkel együtt voltunk szolgálatban, Dalosi Jani bácsi akkorra már a rangjelzést is levette az egyenruhájáról.

Teltek-múltak a napok: 24 óra szolgálattal, 24 óra pihenővel. November 4-én aztán váratlanul négy szovjet tank dübörgött el a rendőrség előtt. Dalosi Jani bácsi megkért engem és egy társamat, nézzük már meg, hová mentek. A sorompó után bukkantunk rájuk, kikapcsolt világítással álltak az úton. Jobbnak láttuk békén hagyni őket.

Másnap reggel szokás szerint szolgálatba indultunk. Ahogy kiléptünk az őrsről, látjuk ám, hogy mind a négy harcokcsi ott áll az őrs előtt, és alövegatornyaikat felénk fordítják.

Szaladok vissza, mondom: „Jani bácsi, baj van, itt vannak az oroszok!” Akkor bejött egy szovjet főhadnagy, és azt mondta, felvehetjük a szolgálatot, de a karszalagunkat le kell pécsettetni a rendőrségi bélyegzővel. Egészen december 17-ig jártunk így szolgálatba. Aztán feloszlatták a csapatot. Úgy tudom, közülünk egyetlen embernek lett csak bántódása. Azt elhurcolták a pufajkások Kistarcsára. Hogy miért, ma sem tudom. Nagyon rendes ember volt pedig.

A nevemet nem akarom felfedni. Jobb a békesség. Sokan élnek még az akkori csibészek, pufajkások közül, akik emberhez nem méltóan viselkedtek a megtorlások idején. Nemrégiben is találkoztam eggyel, háttal állt nekem, mégis megismertem. Mit tehettem, ütöttem volna 40 év után pofán? Változott volna tőle bármi is?”

Vörösvári népszokások alulnézetben

Ruhavásár

Óriási tömeg. Az emberek nézetlenül kapkodják fel a holmit, legyen az ing, blúz, ruha vagy cipő. – „Ha mindent biztosítottam magamnak, kiválogatom. Ami nem kell, azon osztozhat a későn jövő!” – Kint szerencsétlenül tébláboló idős emberek. Kisnyugdíjasok. Ők valóban rászorulnának, de nem férnek be. Gyorsabbak voltak azok, akik Mazdával, BMW-vel vagy VW-vel jöve most bent válogatnak.

Elgondolkodtató. Vajon kik a szegények? Azok, akiknek kevesük van? Akik mindenről lemondanak? Akiket mindenből kisemmiznek? Vagy azok, akiknek mindenük megvan, akik mindig időben érkeznek, de mégsem elégedettek, mert mindig több kell nekik? Az is, amire más jobban rászorulna.

Parkolás

Megyek a járdán. Egy ismerősömhöz kell elugranom. Kb. száz méter. Gyalog vágok neki, és megyek a járdán. Azaz hogy mennék. Egy autó, hogy védje magát a kanyarban örületen száguldozó társaitól, ráállt a járdára. Az orra 25-30 cm-re van a kerítéstől. Döntenem kell. Vagy lemegyek az úttestre (talán nem jön arra egy örült), vagy lapjával átréselődöm a kocsis és a kerítés között. Ez utóbbi mellett döntök, bár minden lépésem egy kutya kíséri a kerítés mögött. Rosszul döntöttem. Az örült éppen nem jön 80-nal a kanyarban, a kutya viszont a kerítésen át elkapta a pulóverem. Szerencsére elég bő volt, így engem nem ért el.

Gondolkodom. Mi lett volna, ha babakocsival jövök. Az nem fért volna el. Marad az úttest? Vagy ha mégis megpróbálom átréselni a babakocsit, és megkarcolom az autót, én vagyok a hibás, mert én nem vigyáztam? Megoldás nincs. Vagy talán mégis... Legalább egy babakocsinyi hely a járdán.

Dr. Újházy András

FÓRUM

Hányféle módon lehet ünnepelni 1956-ot?

Tisztelt Olvasó! – Nem az 1956. október 23-i eseményeket kívánom elemezni, ezt azért sem tehetem, mert akkor mindössze két éves voltam. Ezt megteszik tőlem sokkal hozzáértőbb történészek, kutatók, akik minden évben az ünnep előtt elemzik az akkor történeteket.

Inkább a mi szűkebb pátriánkban, a helyi ünnepségről szeretnék néhány gondolatot lejegyezni. Néhány héttel az ünnep előtt egy képviselő-testületi ülésen napirendi pont volt az október 23-i ünnep és annak méltó megünneplése. A testület egyhangúlag úgy döntött, a tavalyi évhez hasonlóan fáklyás felvonulással fog ünnepelni. Létrehozott egy bizottságot, aminek az volt a feladata, hogy az időpontról és a koszorúzás sorrendjéről egyeztessen a pártokkal, egyesületekkel és a község intézményeivel. Fel sem merült az, hogy valamelyik párt nem a községi rendezvényen akar ünnepelni. Pedig köztudott, hogy kilenc MDF–KDNP-s képviselő van, és egy kiscsapatpárti. Tehát ha bármelyik pártnak kifogása lett volna, azt meglehetősen egyszerűen keresztül. De mivel a szavazás egyhangú volt, fel sem merült, hogy bármiféle probléma lehet. Ez az egység így is volt szép, hiszen '56 szelleme a nemzeti összefogást sugallja, és nem a megosztottságot. A döntést követően, az ünnep előtt 1-2 héttel megjelent az útszéli politika a faluban. Ez annak tudható be, hogy a demokrácia velejárója a politikai váltogazdaság, ami azt jelenti, hogy aki ma hatalmon van, a következő választásokon kiszorulhat abból. Ez így is van rendjén, mert ez biztosítja a demokráciát és valamelyest a politika tisztaságát. Az is nyilvánvaló, hogy aki kiszorult a hatalomból, az vissza szeretne oda kerülni. És itt lép be a politikai kultúra, az emberi jó ízlés, intelligencia, hogy milyen eszközöket, milyen hangnemet választ az ember. Egy helyi politikai pártnak óriási a felelőssége, milyen irányban mozdítja el a falut. Azt hiszem, egy kicsit tudnia kell szelektálni a párt országos irányvonala és a helyi viszonyok között. Mert itt helyben akkor politizál jól, ha minden cselekedetével és egész kapcsolatrendszerével azon munkálkodik, hogy ez a falu, ahol születünk vagy élünk, előre haladjon és fejlődjön. A benne élő polgárok pedig jól érezzék magukat. Egy politikai párt akkor működik jól, ha azt sugallja az embereknek, hogy az összefogás pártállásra való tekintet nélkül egy bizonyos cél érdekében a falu előrehaladását jelenti. Főleg a mai viszonyok között, amikor nem csak az emberek, de az önkormányzatok is nagyon nehéz gazdasági körülmények között kell hogy dolgozzanak. Ilyen esetben minden megvalósult eredménynek örülni kell, és egy picit sikernek is el lehet könyvelni. Persze, ez nem azt jelenti, hogy ne kelljen kritikusan nézni az önkormányzat munkáját, mert minden munkát lehet még jobban, még eredményesebben végezni. Ezért a jó és építő kritikát el kell fogadni, és ahol kell, ennek megfelelően kell változtatni a dolgok menetén. De ez nem tévesztendő össze az ellen-

ségeskedéssel csak azért, mert nem én vagyok részese a döntésnek.

Egy kicsit elkanyarodtam az eredeti témától, a pártpolitikától és az ünneptől, úgyhogy visszatérek rá.

Ami engem arra késztetett, hogy ezt a cikket megírjam, az az volt, hogy az úgynevezett Polgári Szövetségnek (MDF, MDNP, KDNP, Pofosz) megjelent a „meghívója”, amiben felkéri a község lakosságát a vele való ünnepsésre, amit a községi rendezvénytől külön kívánt megtartani. Magában ez a tény még nem lenne különleges, csak érthetetlen a számomra, hiszen a képviselők nem erről szavaztak. Ami felháborít, az a hangneme. Nem véletlenül tettem idézőjelbe a meghívó szót, mert ez a förmedvény, ez a szellemi torzszülött mindennek nevezhető, csak meghívónak nem. Ez a förmedvény nélkülözi a politikai kultúra minden elemét, periférikus hangneme minden jó ízlésű ember fülét sérti. De ami még ennél is súlyosabb: ez a négy ember, aki ezt aláírta, honnan vette a bátorságot, hogy megrágalmazza apámat, nagyapámat, akik becsületes kétkézi munkások, bányászok voltak, és soha nem politizáltak! Már hallom is a válaszukat, „ez órá nem vonatkozik, mit háborog...” Igen, a megfogalmazás lehetőséget ad az ilyen kibúvóra. Mert olyan alattomosan és általánosan van megfogalmazva, hogy mindenkire vonatkozhat és senkire. Éppen ezért elgondolkodtat, hogy a felelősségvállaláshoz bátorság is kell.

Tisztelt hölgyem és uraim, ezt a hangnemet kikérem magamnak képviselőtársaim és annak a néhány száz embernek a nevében, akik az önkormányzattal együtt koszorúztak.

Elnök asszony és urak, hogy néznek bele ezek után a saját pártjuk képviselőinek szemébe, akik többségükben együtt koszorúztak az önkormányzattal? Ők is a „hőhérok és leszámazottaik”?

Horváth József képviselő
az MSZP helyi szervezetének elnöke

Fenti írással teljes mértékben egyetérték.

Maráth Ottó független képviselő

Méltón és hitelesen!

Ünnepeltük az 1956-os forradalom 40. évfordulóját. Tettük ezt, miközben néhányan értetlenül álltak világosan kimondott és meghívóinkban is megfogalmazott, az ünneppel kapcsolatos állásfoglalásunk előtt. Hogy világossá tegyük álláspontunkat, mértékadó forráshoz nyúlunk az „Új Ember” c. 52. éve létező, pártfogultsággal igazán nem vádolható katolikus újságban megjelent, problémánkat világosan és higgadtan felvető írásához. Idézzük: „Évekkel ezelőtt még megvolt az a mértékadó visszahúzózás az 1956-os forradalmat és szabadságharcot megtorló közeg és személyek részéről, hogy jelenlétükkel nem zavarták magát az ünnepet és azokat a hiteles személyeket, akiknek közvetlen szerepük volt a dicsőséges októberi napok megteremtésében, kivívásában.

Ez a mértéktartó magatartás ebben az esztendőben hiányzott. Számosan, akik a megtorlás korszakában és a forradalom eltiprásában, befeketézésében, valamint emlékének elfojtásában évtizedeken át tevékenyen részt vettek, ezúttal koszorúztak, és ünnepi műsorokon reprezentáltak. Mértéktelenül ízléstelen és kegyeletstört volt ez a tapintatlan részvétel. Budavár 1986-os

felszabadításának jubileumain, vagy a mohácsi tragédia évfordulóján egyetlen alkalommal sem voltak jelen török vagy éppenséggel janicsár emlékbizottság tagjai, hogy együtt emlékezzenek vagy ünnepeljenek a magyarsággal. Szemmel látható, hogy országos méretekben hiánycikk lett a jó ízlés, a mértéktartás és a valódi kegyelet. – szeghalmi–”

Ennyit a méltón való ünneplésről. Természetesen idézetünket a helyzetet valóban érteni akaróknak másoltuk ide. Viszont akik jól tudják, miről is van szó, de érintettségüket műfelfáborodottsággal kísérlik meg álcázni, azoknak a teljes újságot is hiába íránk tele. Ők oktatnának minket politikai kultúrára, de hogy kik, ahhoz elegendő elmenni (ha beengedik) bármelyik testületi ülésre, és eldönthető, hol folyik kulturált politizálás.

Azt sugallják, hogy – mintegy pártutasításra – számunkra csak ilyen látszólag érzelmi ügyek jelentik a községi politizálás szintjét. Holott tudniuk kell, hogy véleményünket konkrét, a községet érintő kérdésekben fogalmazzuk meg, *mint például a lakosság véleményének kikérése nélkül történt gázrészvényeladások; a vállalkozói terület megszüntetése; a csatornaépítés majd egy évig történt leállása; a szemétszállítás privatizálása; a csatornaépítés megosztottan történő ütemezése; a magas csatornadíjszabás; az önkormányzati lakásokban lakók bizonytalanságban tartása; a 6 osztályos gimnáziummal kapcsolatos ostoba, a falu jó hírét rontó intézkedések.*

Ezek azok a kérdések amelyekben véleményt nyilvánítunk, bíráljuk a döntést, vagy döntés előtt konzultálunk akár az eszméileg mélyre távol álló pártokkal is, mint az MSZP. Ezt pontosan az MSZP elnökének kellene tudnia, akivel fontos ügyekben véleményt cserél az MDF elnöke. Ez az a politikai játéktér, ahol a tapasztalatok és az érvek számítanak. Ezzel a céllal jött létre a „Polgári Szövetség, Pilisvörösvár”, amely nem „úgy nevezett”, hanem létező összefogás, és semmilyen ürügy kapcsán sem gyalázzhatja senki. Itt a község szolgálata a lényeg, a hatalomnak mint eszköznek meglététől függetlenül. Mert a községtől őszintén tenni akarók mindig hitelesek lesznek. Akár nemzeti ünnep együtt ünnepléséről van szó, akár a település távlati fejlesztéséről. Aki szolgál, azt tettei és döntései teszik hitelessé. Akit a hatalom mint cél, mint zsákmányszerző hely érdekel, hiába álcázta magát. Tocsikmártaként vagy megvásárolható politikusként bukik meg előbb vagy utóbb, égetheti akár mértékadóra a fáklyákat nemzeti ünnepeinken. Az elvi, világnézeti különbségek önmagukban nem osztanak meg! Hiteles politikusokra minden oldalon szükség van. A baloldalon is. Ebben az országban, községben is, ahol a zsványok a baloddallal takarózva végezték negyvenéves országgrontó ténykedésüket. Fontos, hogy a politikai váltogazdaság létrejöttéhez hiteles baloldali politikusok is legyenek. A hiteles baloldali politikusokkal lehet együtt ünnepelni, együtt dolgozni, és ők lesznek szalonképes ellenfeleink a politikában. Ehhez szükség van arra, hogy aki a baloldalon hiteles akar lenni, határozza el magát az ünneptolvajoktól, a karrieristáktól, a feltámadó maffiától.

Ennek az elhatárolódásnak kívántunk teret adni külön ünnepségünkkel. Hogy a hiteltelenekek magukra maradjanak, és így lepleződjenek le.

A résztvevők számával nem kívánunk foglalkozni. Számunkra többszáz résztvevőnél többet jelent az *önként* eljött embereknek csendesen

meggyújtott gyertyája. Közülük annak a férfiembernek kigördült könnyecskéje, aki az '56 utáni zaklatásoktól infarktust kapott édesapja emlékére gyújtott mécsest. Levett kalappal helyezte el azt a mécsest, amit otthon, előző nap apja emlékére szűk családi körben már meggyújtott. E mécses és a vele egyesült többi láng fejezte ki az ott ünneplők hitelességét. Ezért nincs szükség pártkasszából, vagy a hatalmon lévőkől finanszírozott ingyen gyertyát vagy fáklyát tukmálni bárkire is. Mint ahogy ezt mi sosem tettük. Nos, ennyit a hitelességről.

Szóllósi János elnök
KDNP Pilisvörösvári Szervezete

Dr. Havasi Lászlóné elnök
MDNP Pilisvörösvári Szervezete

Botzheim István elnök
MDF Pilisvörösvári Szervezete

Pánczél József elnök
POFOSZ Pilisvörösvár és Vidéke Szervezete

Wer darf am Weinlesefest feiern?

Gegendarstellung

Liebe Werischwarer

Ich komme seit nunmehr 10 Jahren hierher nach Werischwar. Die Verbindungen und Freundschaften zu den Vereinen und Institutionen sowie zu vielen Werischwarer Familien sind in dieser Zeit zu einem über die Grenzen hinaus gewachsenen Bestand unserer Donauschwäbischen Verbindungen geworden. Jeder der mich kennt weiß, daß ich mich in Eurem Ort wie zu Hause fühle, daß die Mitglieder der Gruppen und Vereine zu guten Freunden geworden sind und daß ein Hans Nanz niemals eine Freundschaft, die mir sehr viel Wert ist, durch irgendwelche Unstimmigkeiten in Gefahr bringen würde. Deshalb liebe Werischwarer, möchte ich zu den Artikeln in der Zeitung „Wer darf am Weinlesefest feiern“ hier sachlich Stellung nehmen, denn meine Person soll auch in Zukunft bei den Werischwarer als dies wie bisher bleiben, nämlich freundschaftlich, ehrlich und beliebt.

Frau Tagscherer erhielt ihre Informationen nicht aus zweiter oder dritter Hand sondern von mir persönlich aus erster Hand. Warum sollte sie sich auf Hypothesen verlassen, wenn die Ehrlichkeit und das Vertrauen zwischen uns stimmt.

Herr Péts hat mich und meine Familie am 5. Oktober im Eingangsbereich zum Weinleseball begrüßt und mir gleich gesagt, daß ich und meine Familie hier nicht rein kann. Ich soll doch ins Camping zu meinen „Freunden“ dem Heimatverein und der Tanzgruppe gehen. Ich frage mich, sind denn nicht alle Vereine meine Freunde. Ich war im ersten Moment sehr schockiert und dachte an einen Spaß von Herr Péts. Herr Péts kennt ja mich und meine Familie nun doch auch schon einige Jahre. Oder hatte die Abweisung vielleicht einen anderen Hintergrund. Ich weiß es nicht.

Kurz darauf versuchte ich nochmals in den Ballsaal zu gehen. Ich wurde wieder mit denselben Worten abgewiesen. Auch auf die Erklärung hin daß ich vom Musikverein eingeladen wäre, hatte ich keinen Erfolg. Nach dem dritten Versuch ging ich sehr enttäuscht und betroffen mit meiner Familie ins kleine Bistro im Kulturhaus. Ich konnte einfach nicht verstehen, warum

uns Herr Péts keinen Einlaß gewährte. Darauf hin entfachten sich einige Diskussionen. Von Anheizen der Atmosphäre durch andere Leute konnte keine Rede sein. Sie diskutierten über den Vorfall und konnten es eben auch nicht verstehen.

Durch meine Gegendarstellung die in ehrlicher Weise dargestellt wurde, möchte ich eigentlich den Vorfall am 5. Oktober 1996 vergessen. Die beteiligten Personen möchte ich hiermit auffordern in die Zukunft zu schauen um unsere langjährige Freundschaft und Verbundenheit wieder mit aller Herzlichkeit zu pflegen.

Ich grüße alle Werischwarer Gruppen, Vereine und Institutionen mit ihren Vorsitzenden, sowie alle Bürger herzlich von mir und meiner Familie und hoffe auf weitere gute Freundschaft, sowie die Festigung unserer Verbindungen mit den Altheimern.

Hans Nanz
Altheim/Alb

Ki mulathat a szüreti bálon?

Válasz a Vörösvári Újság 10. számában megjelent cikkekre

Kedves Pilisvörösváriak!

Immár több mint 10 éve járok Pilisvörösvárra. Az egyesületekhez, intézményekhez és családokhoz fűződő kapcsolatok és barátságok ez idő alatt elmélyültek. Aki ismer, az tudja, hogy én az önök falujában otthon érezhetem magam, az együttesek és egyesületek tagjai jó barátaim lettek, és egy Hans Nanz egy barátságot – aminek számomra különös jelentősége van – egy nézeteltérés miatt soha veszélybe nem hozna. Ezért, kedves pilisvörösvári polgárok, szeretném az újságban megjelent „Ki mulathat a szüreti bálon?” című cikkekre tényszerű állásfoglalásomat leírni, hogy személyem a vörösváriak körében úgy maradjon, mint eddig, nevezetesen barátságos, becsületes és közkedvelt.

Tagschererné cikkében nem hagyatkozik másod, esetleg harmadkézből származó információra, értesülései személyesen tőlem, első kézből származnak. Miért hagyatkozna feltételezésekre, amikor őszinte kapcsolatban állunk egymással?

Péts úr október 5-én a szüreti bál alkalmából az előtérben köszöntött engem és a családomat, és rögtön közölte, hogy a bálba nem mehetünk be. Menjek a kempingbe a „barátaimhoz”, a Heimatverein és a táncegyüttes tagjaihoz. Kérdezem én, nem minden egyesület tagjai tartoznak a barátaim közé? Az első pillanatban nagyon meg voltam botránkozva, de aztán azt gondoltam, Péts úr csak tréfálkozik. Péts úr ugyanis évek óta ismer engem és családomat. Vagy valami más alapja lett volna a visszautasításnak? Nem tudom.

Nemsokára újra megpróbáltam a bálterembe bejutni. Ugyanazokkal a szavakkal lettem kiutasítva. Később az a magyarázat sem hozott sikert, hogy a fúvószenekar vendége vagyok. Harmadik hiábavaló próbálkozásom után csalódottan vonultam családommal a bűfébe. Értetlen volt a számomra, miért nem enged be minket Péts úr. Ennek alapján vita bontakozott ki. Hogy más emberek a hangulatot srófolták volna, az nem állja meg a helyét. Az esetről beszéltek ugyan, de a történetek mértékét ők sem értékelték.

Az általam most leírt igazsággal szeretném az október 5-i történeteket elfelejteni. Szeretném az érintett személyeket felkérni a jövőre nézve, hogy sokéves barátságunkat és összetartozásunkat továbbra is tiszta szívvel ápolják.

Szívből köszöntök minden pilisvörösvári egyesületet, együttest és intézményt, vezetőikkel együtt, úgy mint minden pilisvörösvári polgárt a magam és családom nevében, bízva a további jó barátságban és az altheimi kapcsolat megerősödésében.

Hans Nanz
Altheim/Alb

Kiszolgáltatva

Alapvetően optimista ember vagyok, de egyre inkább a pesszimizmus uralkodik el rajtam. Lehet, hogy ennek így kell lennie? Törvényszerű, hogy bizalmunkat, embertársainkba vetett hitünket elveszítjük? Jó lenne, ha tévednék.

Mindenhol akadályokba ütközünk, olyanokba, melyeknek nem szabadna akadályoknak lenniük, mert ezeket emberek építik a mások kárára; tehetetlenségből, tudatlanságból, bosszúból, alkalmatlanságból, baráti összefonódásokból, korrupcióból, és még ki tudja, mi áll e gátak mögött.

Bizonyára nem vagyok egyedül vele, mások is találkozhattak olyan „ál-elutasító” válaszokkal, mikor valamit el akartak intézni, mint például: „nem én vagyok az illetékes”, „ez nem az én hatásköröm”, „majd szólok a kollégámnak”, „nincsenek meg rá az eszközeim”, „sajnos, nem tehetek semmit”, s ezek végeláthatatlan variációi.

Tanulmányaim egy részét külföldön folytattam, és ott a számba rágták, hogy az ilyen válaszok nem válaszok, csak saját magunkat járattuk le velük. Ha az ügyfél tényleg jó helyen jár, kérését teljesíteni kell, hacsak nem alkalmatlan az illető abban a pozícióban, munkahelyen, ahol elhelyezkedett. Ha mindenre csak „NEM”-mel tud válaszolni, el kell gondolkodnia azon, biztos-e, hogy számára az a legmegfelelőbb munkahely. Lehet, hogy egész máshoz ért, mint amit feladatuk előírtak neki, és akkor természetesen nem tudja feltenni kérdést az ügyfélnek: „Miben segíthetek?” Miért tenné fel, ha úgyis tudja, hogy nem fog tudni rá válaszolni. Inkább megbújik a sarokban, felveszi a fizetését (végül is nagy kincs manapság), bólogat, ígérget, huszonháromszor átvágja az embereket (akár feleslegei utasítására is, talán hallgatásáért kapja a fizetését), nem képes elintézni semmit, munkahelyére kávézni és cigarettázni jár be. Miért van szükség az ilyen emberekre? Csak foglalják a munkahelyeket. Hányan lennének a helyükre, akik tenni is akarnak, nem csak beszélni róla? De nem kell féltetni őket. Az ő helyük betonbiztos, pont azért, mert nem tesznek semmit, hallgatnak, hajbókolnak felsőbb tanácsra.

Az egyetlen probléma, hogy minden marad a régiben, az ügyek nem intéződnek el, mondhatnám: „még unokáink is látni fogják”, és a bűnözők, a szabálytalankodók zavartalanul folytatják működésüket. Látván sikerüket, és hogy senki sem gátolja őket, egyre többen kedvet kapnak hozzá, elszabadul a pokol.

Vörösvár pedig bizonytalanságban él, kiszolgáltatva az „illetékeseknek” és csatlósainak. Így ismeri meg falunkat a világ, hírhedségünkkel vonjuk magunkra a figyelmet a TV-ben és újságokban. Nem hiszem, hogy ne lehetne ezen változtatni, csak hozzáállás és jóakarát kérdése lenne, és akkor talán sikerülne kimondani, és tettekkel is alátámasztani azt a rövid négybetűs szót, hogy IGEN.

GN

KÉK HÍREK

Pilisvörösvár területéről októberben az alábbi bejelentések érkeztek:

- 6 közlekedési baleset (1 súlyos, 1 könnyű sérüléses, 4 koccanásos)
- 1 rablás (Az elkövetőket elfogták.)
- 10 betörés (6 hétfői házba, 3 családi házba, 1 kft. helyiségbe)
- 8 lopás (4 esetben pénz, 1-1 esetben gázpala, ékszer, gépkocsialkatrész, kerékpár)
- 2 gépkocsilopás
- 2 lopott gépkocsi megtalálása
- 1 gépkocsiból lopás
- 1 gépkocsifeltörés
- 3 fő sérelmére súlyos testi sértés
- 1 könnyű testi sértés
- 1 veszélyes fenyegetés
- 1 fenyegetés + zaklatás
- 1 magánlaksértés
- 2 rongálás (a Templom téri iskola ablakainak betörése)
- 2 garázdaság (Az elkövetők ismertek.)
- 2 közszemérmisértés
- 4 feljelentés csalás miatt
- 1 átírás elmulasztása

A továbbra sem megnyugtató statisztikai mutatók után végre be tudok számolni egy olyan hírről is, mely – azt hiszem – a lakosság teljes körében jó érzést kelt.

Beindult, és már közel egy hónapi gyakorlat alapján többé-kevésbé zökkenőmentesnek mondhatóan működik teljes körben rendőrszűnkön az igazgatásrendészeti ügyfélfogadás (Pilisvörösvár, Fő út 62.).

Személyi igazolvány ügyben ügyintézés:

8⁰⁰-12⁰⁰ óráig – hétfő, szerda, csütörtök
13⁰⁰-17⁰⁰ óráig – kedd
Földszint, 5. számú (balra az utolsó) iroda

Közlekedés-igazgatási ügyintézés:

(forgalmi engedély, hatósági jelzés, vezetői engedély stb.)
13⁰⁰-17⁰⁰ óráig keddi napokon
8⁰⁰-12⁰⁰ óráig csütörtöki napokon
Földszint, 3. számú iroda.

Az ügyfélszolgálat szolgáltatásait a Budaörsi Rendőrkapitányság illetékessége alá tartozó helységek lakói vehetik igénybe. Esetleges kérdéseikkel a 330-130-as telefonszámon tudnak az ügyintézőhöz fordulni, ügyfélfogadási időben.

Néhány szóban a legfontosabb tudnivalókról:

Személyi igazolvány lejártá esetén:

Lehetőleg a lejárta előtt, de legkésőbb az azt követő egy hónapon belül köteles a személyi igazolvány tulajdonosa intézkedni annak cseréjéről, megújításáról. Ehhez a régi személyi igazolványt, a postán beszerezhető adatlapot, 2 db három hónaposnál nem régebbi igazolványképet kell magával hoznia. A megújítás, ill. csere illetékmentes.

Adatváltozás bejegyzéséhez a változott igazoló okmány (pl. házassági anyakönyvi kivonat szükséges).

Ugyanígy kell eljárnia annak is, akinek személyi igazolványa megrongálódott, de ebben az esetben az új igazolvány kiállításáért 800 Ft illeték befizetését vonja maga után. Amennyiben a megrongálódás mértéke olyan, hogy az adatok olvashatatlanná váltak, vagy a fénykép nem felismerhető, a születési anyakönyvi kivonatot, adott esetben házassági anyakönyvi kivonatot is be kell mutatnia a cserét kérőnek.

Aki először kap személyi igazolványt, annak a fényképeken, az adatlapon és a születési anyakönyvi kivonaton kívül a személyi lapját is be kell mutatnia. Ez az ellátás szintén illetékmentes.

Személyi igazolvány pótlása (elvesztés, lopás miatt):

2 db fénykép és a kitöltött postai adatlap szükséges. Ekkor ideiglenes személyi igazolványt állítunk ki az ügyfél részére. A további részletekről az ügyintéző ad felvilágosítást.

Honosítási ügyekben az érintettek, kérem, telefonon keressék meg az ügyintézőt, aki a körülmények tisztázása után tájékoztatást ad arról, hogy helyben is el tudjuk-e látni okmányt, vagy a Budaörsi Rendőrkapitányságra kell bemennie (26-330-130/23).

Nagyon fontos! A személyi igazolvánnyal kapcsolatos ügyek csak személyesen intézhetők, meghatalmazott személy által nem!

A közlekedési igazgatási ügyek intézésének módjáról legközelebb adok tájékoztatást.

Juhász József
rendőr százados, őrsparancsnok

Köszönet

1996. november 6-án Pilisvörösváron feltörték az autóm. A tolvaj által eldobott táskámat (benne pótolhatatlan iratokkal, bélyegzővel stb.) a Fő út 89 szám alatti zldséges üzlet tulajdonosai találták meg és adták le a rendőrségen. A megtalálónak köszönöm becsületes, emberséges eljárását. Külön köszönet illeti meg a pilisvörösvári rendőrök szolgálatkészségét, kulturált intézkedését.

Hey Lóránt

Megérkezett Gerstettenből a Tűzoltó Egyesület új, 2400 liter víz szállítására alkalmas tűzoltóautója. Az autót a Liegl cég adományából vásárolták 3800 márkáért.

SPORT

Felemás októberi mérleg

November 2-án fejeződtek be a kézilabda NB II-ben az 1996/97-es bajnokság őszi idényének küzdelmei. A Pilisvörösvári Terranova KSK októberben hat mérkőzést játszott, a mérleg: három győzelem, három vereség.

Csakúgy, mint szeptemberben, az októberi mérkőzéseken is jellemző volt, hogy a bajnokság előtt eltervezett kezdőcsapatból 2-3 játékos minden mérkőzésen hiányzott sérülés, katonai szolgálat miatt, vagy más okokból. A csapat eredményessége távollétüket elsősorban az idegenbeli mérkőzéseken sínylette meg, ahol is az ősszel lejátszott hat mérkőzésen két győzelem és négy vereség született. Hazai pályán viszont az öt lejátszott mérkőzésen elért öt győzelemmel továbbra is száz százalékos az együttes, így jó esély van arra, hogy tavasszal végig harcban legyen a dobogós helyezésekért.

A Magyar Kupában a harmadik forduló jelentette a végállomást a PTKSK számára, ahol két más csoportban szereplő NB II-es csapat legyőzése után az NB I/B-ben szereplő Letenye ellen már nem sikerült a továbbjutás.

A most zárult őszi idényben, s különösen az októberi mérkőzéseken a csapat egyik legjobbjá Hidasi Tamás volt, aki újra néhány évvel ezelőtti formájában szórta a gólokat (az utolsó öt bajnoki mérkőzésen összesen 53-at!), a másik a kapus (és edző) Pándi Gábor volt, aki tulajdonképpen minden mérkőzésen, amikor pályára lépett, a csapat legjobbjai között volt. A többiek teljesítménye – ahogyan az egy fiatal játékosokból álló csapathoz várható – inkább hullámzó volt, igazán jól sikerült mérkőzéseket sokszor gyengébb produkciók követték.

Az októberi mérkőzések eredményei:

NB II, Északi csoport

Pilisvörösvár – Vác	21:18
Pilisvörösvár – Füzesabony	19:18
Salgótarján – Pilisvörösvár	23:22
Ózdi Bányász – Pilisvörösvár	25:23
Balassagyarmat – Pilisvörösvár	15:23

Magyar Kupa, 3. forduló

Pilisvörösvár – Letenye	16:19
-------------------------	-------

Mirk Péter

HIRDETMÉNY

Tájékoztatjuk az érdekelteket, hogy a sportegészségügyi rendszer átszervezésre került.

A pilisvörösvári rendelőintézet nem vehet sportegészségügyi tevékenységet.

1996. október 21-től Pest megye sportorvosához, dr. Antony Balázs főorvoshoz szíveskedjenek fordulni.

A rendelés helye:

Budapest III. Váradi u. 15.

A rendelés ideje:

hétfő – szerda	14 órától 18 óráig
csütörtök	13 órától 18 óráig
péntek	12 órától 14 óráig

MUNKARUHA-MINTABOLT

derekas öltöny	2965,- Ft
overáll	2830,- Ft
kertész öltöny	3235,- Ft
vattamellény	2495,- Ft
vattakabát	3235,- Ft
sapka	257,- Ft

Többféle színben, szitanyomással, cégemlé-
mázással is. Árunk az áfát nem tartalmazzák.

A FOTO PORST boltban
Pilisvörösvár, Szabadság út 10.
Nyitva: H-P: 10-18 Sz: 8-12

Bőrgyógyászati magánrendelés Solymáron
Rendel: **Dr. Vajda Adrienne**
Rendelési idő: minden szerdán 17-19 óráig
és minden hónap első péntekén 13-15 óráig

Sebészeti magánrendelés Solymáron
Rendel: **Dr. Hrivó Árpád**
Rendelési idő: minden csütörtökön
17-19 óráig

Mindkét rendelés helye: PEMŰ-rendelő
Terstyánszky u. 89.
Tel.: 06-26-360-033/165

Megérkeztek

X. 2. *Mirk Bernadett és Mirk Brigitta*
Mirk Zoltán és Pelle Nóra leányai

X. 7. *Gémesi Eszter*
Gémesi Csaba és Fetter Edit leánya

X. 8. *Acélos Zsófia*
Acélos Márton és Ercsi Erika leánya

X. 9. *Németh Cintia*
Németh Géza és Kristóf Hajnalka leánya

X. 13. *Török Viktor*
Török László és Sumics Brigitta fia

X. 14. *Varga Roxána*
Varga Jácint és Adamiczka Réka leánya

X. 16. *Kollár Vivienn*
Kollár Mihály és Paul Krisztina leánya

X. 17. *Bogovics Richárd*
Bogovics Lajos és Magyar Henrietta fia

X. 19. *Braun Bence*
Braun Zoltán és Aranyi Judit fia

X. 22. *Brichta Ferenc*
Brichta Ferenc és Bíró Tünde fia

X. 22. *Gaszner Gábor*
Gaszner István és Orosz Ildikó fia

X. 22. *Török Dániel*
Török Sándor és Manhertz Márta fia

X. 28. *Lakatos Olivér*
Kolompár József és Lakatos Mária fia

X. 30. *Breier Péter*
Breier Péter és Varga Emőke fia

X. 30. *Lakatos Rita*
Lakatos Béla és Halmschlager Margit leánya

XI. 1. *Somogyi Henriett*
Somogyi Zoltán és Körmendy Judit leánya

XI. 3. *Mátrai Dominik*
Mátrai Zoltán és Szabó Regina fia

Eltávoztak

X. 2. *Debrecei János*, Manhertz Erzsébet
férje, 53 éves, Szegő u. 17.

X. 4. *Tóth Ferenc*, Schreck Katalin férje, 81
éves, Vasút köz 13.

X. 4. *Szorcov György*, Kanizsár Erzsébet
férje, 48 éves, Szabadság út 110.

X. 9. *Peller Teréz*, Solymosi Márton özvegye,
86 éves, Fő út 9.

X. 18. *Wohl Antal*, Halmschlager Katalin
özvegye, 82 éves, Szent Erzsébet u. 35.

X. 20. *Váczy Árpád*, Váczy Géza és Tárnoki
Stefánia fia, 56 éves, Kálvária u. 52.

X. 25. *Sándor Pál*, Peller Rozália férje, 46
éves, Bányakápolna u. 9.

X. 28. *Kimmel Anna*, Wenczl István özvegye,
68 éves, Szőlőkert u. 8.

X. 30. *Ludvig Teréz*, Szauer György özvegye,
85 éves, Mátyás király út 29.

X. 30. *Ludvig Károly*, Breier Anna férje, 88
éves, Táncsics M. u. 32.

Zenészek figyelem!

Az AH Blues Band **dobost** keres!
Pilisvörösvári vagy környékbeli bluest,
rockot kedvelő dobost várunk.
Dobfelszerelés szükséges!
Nem kell szuper dobtudás, elsősorban azokat
várjuk, akik most tanulnak, vagy hajlandók
dobolni tanulni.
Fellépési lehetőség biztosítva van!
Jelentkezni lehet:
Botzheim Bálintnál (Tel.: 330-149)
vagy ifj. Peller Györgynél
(Major u. 9., tel.: 331-290).

FELHÍVÁS

**A Ward Mária Általános
Iskola és Gimnázium**
(Piliscsaba-Klotildliget,
Béla király útja 72. Tel.: 375-322)
november 22-én reggel 8 órára
sok szeretettel várja azokat a
4. osztályos általános iskolásokat
(és szüleiket), akik szeretnék
megismerni az iskolát,
és felvételiznének a nyolcosztályos
gimnáziumba.

**Köszönjük, hogy az
újságot árusítják:**

Fogarasy Élelmiszerbolt
Foto Porst
Gyógyszertár
Havas Kiskereskedés
Hírlapárusok
Könyvesbolt
Községi Könyvtár
Krausz Mezőgazdasági
Bolt
Liget ABC

Margit Minimarket
Német Nemz. Gimnázium
Pataki Élelmiszerbolt
Szintai Papírbolt
Sztinka és Mirk
Élelmiszerbolt
Vízöntő Gyógyszertár

Vörösvári Újság
Weriſchwarer Zeitung

Pilisvörösvár Nagyközség Önkor-
mányzatának közéleti havilapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó: Grósné Krupp Erzsébet
Szerkesztőbizottság:
Dr. Für Zoltán, Pöhltné Herbai Ágnes
Felelős szerkesztő: Fogarasy Attila
A szerkesztőség címe: Német Nemzeti-
ségi Általános Iskola, Gimnázium és
Külkereskedelmi Szakközépiskola,
2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21.
Tel.: 06-26-330-140
Készült Pénzes Károly nyomdájában
(Solymár, Mátyás Király út 7.
Tel.: 06-26-361-557, 06-30-420-049)
Nyomdai előkészítés: Fogarasy Attila

HEIDI ÓVODA KINDERGARTEN

Pilisszentivánon német nemzetiségi
magánóvodába folyamatos felvételt elfogadunk.
Kertes ház, fürdőmedence, jóga, lovaglás, úszás
egész napos német nyelvtanulás.

Gyermekszállítás megoldható!
Érdeklődjön a HEIDI napköziotthonos óvodánál!
Tel.: 26-367-369; 06-30-319-517
Zoller Mária óvodavezetőnél

Heidi privat Kindergarten bittet noch freie Plätze
in Pilisszentiván. Ein Haus mit Garten,
im Garten steht ein Schwimmbad.

Die Kinder lernen spielerisch Joga kennen
und gehen regelhässig schwimmen und reiten.
Den ganzen Tag deutschsprachige Betreuung.

Das Bringen und Abholen des Kindes wird
auf Wunsch vom Kindergarten organisiert.
Wir stehen gern ihnen zu Verfügung unter diese
Nummer: Tel.: 26-367-369; 06-30-319-517
Maria Zoller Kindergartenleiterin

Piliscsaba, Egyetem u. 1. Tel.: 06-26-375-147

- Ha nyugodt, kellemes erdei környezetbe vágyik,
- ha kedveli a különleges, ízletes ételeket,
- s ha mindezt elegáns és barátságos helyen szeretné megtalálni, szívesen látjuk, vendégnek várjuk Piliscsabán, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem területén lévő

ZAKEUS ÉTTEREMBEN!

Próbálja ki! Mi mindent megteszünk azért, hogy nálunk gondtalanul jól érezze magát!

Novemberi ajánlatunk:

- November 23., szombat

Katalin bál

Vendég: **Bach Szilvia** parodista

A zenét 19⁰⁰-tól zárásig **Balu**, azaz **Danhauser Balázs** szolgáltatja.

Decemberi ajánlatunk:

- December 13., péntek

Luca-napi halvacsora

Vendég: **Bajor Imre**, házigazda: **Zana József**

- December 31., kedd

Szilveszteri mulatság élőzenével

Vendég: a **My Cream formáció** szilveszteri műsorával

Orbán Sándor, Walla Ervin, Weber Tamás közreműködésével

Kis karácsony, **nagy karácsony...**

december 2-től 24-ig

Nagy karácsonyi játékvásár 150 m²-en
a **mesebolt**-ban és a Községháza pinceklubjában.

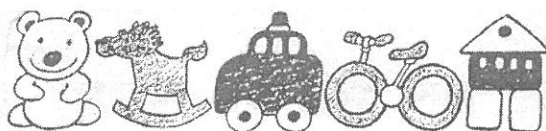
Újra: LEGO-pályázat gyerekeknek!

Böngésszde a „Vén Macihoz”

(Hozd be régi, „kinőtt” játékaid – mi eladjuk, elcseréljük.)

Részletek hamarosan a szórólapokon

mesebolt

Pilisvörösvár főterén, a Községháza mellett.

Nyitva: hétfő – péntek 9-17 h., szombat 8-13 h.

Új, helyi tarifával hívható telefonszámunk: 333-926